

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค
Learning Together (LT) เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ว่าที่ร้อยตรีหญิง ศิริวรรณ เพียรการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

พ.ศ. 2561

**The Development of English Instructional Package by using Learning
Together Technic (LT) for Support Reading Comprehension of
Pratom 3 Students**

Acting Sub.Lt. Siriwan Piankarn

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Master of Education

Program Department of Curriculum and Instruction

College of Education Sciences, Dhurakij Pundit University

2018

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) เพื่อส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรัตนโกสินทร์-รังสิต
ชื่อผู้เขียน	ศิริวรรณ เพียรการ
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. จันทร์พา ทัดภูธร
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความสามารถในการเรียนการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Learning Together 3) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรัตนโกสินทร์-รังสิต ปทุมธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 21 คน เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แผนจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Pair t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความโดยใช้ เทคนิค Learning Together มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10 และมีนักเรียนไม่ผ่านจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 61.90

2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 คือ ครั้งที่ 1 $t = 2.42$ และค่า $\text{sig.}(2\text{-tailed}) = 0.025$ ครั้งที่ 2 $t = 6.25$ และค่า $\text{sig.}(2\text{-tailed})$ มีค่า 0.000 ครั้งที่ 3 $t = 3.99$ และค่า $\text{sig.}(2\text{-tailed}) = 0.001$

3. นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ ระดับดีมาก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 80.95 ระดับดี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 19.04

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความ ภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.65 S.D. = 0.63)

คำสำคัญ : ความสามารถการอ่านจับใจความ, ภาษาอังกฤษ , เทคนิค Learning Together

Thesis Title	The Development of English Instructional Package by using Learning Together Technic (LT) for Support Reading Comprehension of pratom 3 Students
Author	Siriwan Piankarn
Thesis Advisor	Dr. Janpha Thadphoothon
Department	Curriculum and Instruction
Academic Year	2017

ABSTRACT

This experimental research aims to 1) to study the ability of students to read English by using the learning technique of Prathomsuksa 3 students. 2) To study learning behavior using the Learning Together technique. 3) To study the learning achievement in English reading using the Learning Together technique. 4) To study the satisfaction with the use of learning activities in English by using the Learning Together technique. Grade 3 students in Rattanakosin - Rangsit Pathumthani 1st semester of academic year 2016 Research tools include English language learning plan. A study of English language skills. English Reading Achievement Test Evaluation of learning behavior and the student satisfaction questionnaire on learning English. Statistics used in the analysis were percentage, mean, standard deviation and Pair t-test.

The research found that

1. Students have the ability to read and comprehend using the Learning Together technique. Students pass 80% of the criteria, 8 students, 38.10%, and 13 students did not pass, accounting for 61.90%

2. Students have learned English reading comprehension. The scores are higher than before. Significance at 0.5 was $t = 2.42$ and $t - 2 = 0.025$ $t = 6.25$ and t . Sig value (2-tailed) = 0.001

3. The students had very good learning behavior of 17 students (80.95%), good level of 4 students (19.04%).

4. The results of the study on satisfaction toward the learning activities of reading comprehension were at the highest level (Mean = 4.65 S.D. = 0.63).

Keywords: Reading ability, English language, Learning Together technique

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาจากอาจารย์ ดร. จันทร์พา ทัดภูธร อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ได้ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของงานวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในกระบวนการดำเนินการวิจัยมาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ ทำให้งานวิทยานิพนธ์มีคุณค่า ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ศาตราจารย์กิตติคุณ ดร. ไพฑูรย์ สีนลาร์ตัน ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภารัตน์ แสงจันทร์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี ทองเอน ที่เมตตาเป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และได้ให้คำปรึกษาพร้อมทั้งชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ส่งผลให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วยความเคารพยิ่ง

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธัญรัช วิกิตภูมิประเทศ อาจารย์ ดร. ไพทยา มีสัจย์ และคุณครูปรัชญาพร ไชยศรี ที่เมตตาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ในครั้งนี้

ขอขอบคุณ คณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่าน โดยเฉพาะผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี ทองเอน ที่ให้กำลังใจและอำนวยความสะดวกตั้งแต่ต้นเสมอมา ตลอดทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณผู้บริหารสถานศึกษา และคณะครู โรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยจนทำให้งานวิจัยเสร็จสิ้นในเวลาอันจำกัด

ขอขอบพระคุณพ่อแม่ ญาติพี่น้อง รวมทั้งเพื่อน ๆ ที่เป็นกำลังใจมาโดยตลอดการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องสักการะแก่คุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

ศิริวรรณ เพียรการ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๖
กิตติกรรมประกาศ.....	๗
สารบัญตาราง.....	๘
บทที่	
1. บทนำ.....	
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	
2.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	7
2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดพัฒนากิจกรรม.....	15
2.3 ความหมายของการอ่าน.....	23
2.4 การเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	37
2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	48
2.6 ความพึงพอใจ.....	50
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	54
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	59
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	59
3.4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	64

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
4. ผลการศึกษา.....	
4.1 ผลการศึกษาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together สามารถพัฒนาการอ่าน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	70
4.2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	73
4.3 ผลการศึกษาแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้พฤติกรรมกลุ่ม อ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	76
4.4 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	80
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	86
5.2 อภิปรายผล.....	87
5.3 ข้อค้นพบ.....	90
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	90
บรรณานุกรม.....	90
ภาคผนวก.....	95
ก แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการอ่านจับใจความ.....	95
ข แบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความ.....	100
ค ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ.....	107
ง แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ.....	112
ประวัติผู้เขียน.....	114

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ผลคะแนนความสามารถการอ่านเป็นรายบุคคล (LT).....	70
4.2 ผลคะแนนความสามารถการอ่านเป็นรายกลุ่ม (LT).....	71
4.3 ผลคะแนนความสามารถการอ่านโดยใช้ (LT)รายบุคคล และรายกลุ่ม.....	72
4.4 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน.....	73
4.5 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยการอ่านจับใจความครั้งที่ 1	74
4.6 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยการอ่านจับใจความครั้งที่ 2	75
4.7 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยการอ่านจับใจความครั้งที่ 3	75
4.8 ผลคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้พฤติกรรม อ่านจับใจความภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล.....	76
4.9 ผลคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้พฤติกรรม อ่านจับใจความภาษาอังกฤษเป็นรายกลุ่ม.....	78
4.10 ผลคะแนนแบบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน หลังเรียน และพฤติกรรมกลุ่ม.....	78
4.11 ระดับความพึงพอใจต่อการใชัชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความ.....	80

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและใช้กันอย่างแพร่หลาย และเข้ามามีบทบาทสำคัญในวิถีชีวิตของผู้คนจำนวนมากไม่น้อย จากอิทธิพลของความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร ส่งผลให้ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เพราะถือเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายรวมถึงการประกอบอาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, น.1) กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทุกช่วงชั้น โดยมีความคาดหวังว่าเมื่อนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง นักเรียนจะมีความรู้ความสามารถในการรับและส่งสารนักเรียนต้องเรียนรู้และได้รับการพัฒนาทั้ง 4 ทักษะคือ การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะด้านการอ่านซึ่งเป็นทักษะที่ให้ประโยชน์สำหรับนักเรียนในการแสวงหาความรู้และเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้สื่อสารในการศึกษาได้(กรมวิชาการ, 2551)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้ จัดทำยุทธศาสตร์ปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2558 ขึ้น โดยกำหนดเป็นนโยบายเร่งด่วน ข้อที่ 1 ที่ว่า “เด็กที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต้องอ่านออกเขียนได้ และต้องมีระบบการประเมินที่เป็นรูปธรรม” ในกรณี สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้ดำเนินการพัฒนาและสนับสนุนส่งเสริม ให้ครูในโรงเรียนทุกแห่งพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีต่างๆ เพื่อให้ นักเรียนในทุกระดับชั้นสามารถอ่านเขียน ได้ตามความสามารถของนักเรียนที่จบในแต่ละชั้นปี ดังนั้นการจัดการศึกษาภาคบังคับของประเทศไทย ก็ได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนทุกคนอ่านออก เขียนได้ เป็นสิ่งแรก เพราะขั้นตอนต่อไปของการเรียนการสอนต้องใช้การอ่านเป็นพื้นฐาน ถ้านักเรียนอ่านไม่ได้ก็ไม่สามารถที่จะทำกิจกรรมอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนได้ โดยเฉพาะการเรียนการสอนในปัจจุบัน เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมหรือค้นคว้าด้วยตนเองเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการสติปัญญา ดังนั้นการส่งเสริมการอ่านจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง

พูนศรี อ๋มประไพ (2540, น.19-20) กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นให้ประโยชน์แก่มนุษย์มากทุกด้าน และทุกโอกาส การอ่านจะช่วยส่งเสริมความรู้ ความคิดของมนุษย์ให้เพิ่มพูนขึ้น การอ่านเปรียบเสมือนกุญแจสำหรับไขความรู้ ที่มีอยู่มากมายในโลก การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ การอ่านทำให้เกิดความเพลิดเพลิน การอ่านเป็นเครื่องมือส่งเสริมความคิด การอ่านทำให้เกิดความสำเร็จในการประกอบอาชีพ การอ่านเป็นเครื่องมือรับทอดทางมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นต่อ ๆ ไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุกัญญา สีสืบสาน (2531, น.58) กล่าวถึงการอ่านว่าเป็นการพัฒนาความรู้ สติปัญญา และจิตใจของบุคคลที่เป็นองค์ประกอบของสังคม สำหรับนักเรียนความสำเร็จในการเรียนของเด็กส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความสามารถของการอ่าน ทั้งนี้เพราะการอ่านเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่นๆ ทักษะการเรียนรู้อ่านนั้นสามารถทำได้ตลอดเวลา เช่น อ่านจากหนังสือ อ่านจากประสบการณ์การเดินทางบนท้องถนน อ่านจากป้ายโฆษณา ป้ายบอกสัญญาณจราจร อ่านจากคำบนถุงขนมต่างๆ ความรู้ของเด็กจะเพิ่มพูนขึ้นเมื่อเด็กได้รับโอกาสในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่านร่วมกับผู้ใหญ่ และกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้อ่านตามลำพัง การอ่านกับเพื่อนเป็นคู่ เป็นกลุ่มย่อยเพื่ออภิปรายร่วมกัน และสิ่งที่เด็กเขียนขึ้นเองนับได้ว่าเป็นการอ่านที่ดีที่สุดของเด็ก ส่วนการเขียนเป็นการสื่อสารแสดงความคิด ความรู้สึกออกมาอย่างมีความหมาย ดังนั้นการเขียนและการอ่านควรดำเนินไปพร้อมๆ กัน เนื่องจากการเป็นนักเขียนที่ดีได้นั้นต้องอาศัยการอ่านที่แตกฉานในเรื่องนั้นๆ ส่วนการฝึกฝนให้เด็กเขียนหนังสือได้นั้นครูต้องตระหนักถึงการฝึกเขียน ที่อาศัยการลอกเลียนแบบ เน้นการฝึกกล้ามเนื้อมือเพื่อฝึกความสวยงามของลายมือ นั้น จะแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงจากการฝึกเขียนที่ใช้ความคิด ซึ่งเกิดขึ้นจากการฝึกคิดและถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาสัญลักษณ์ก็คือตัวอักษร การฝึกอย่างเป็นธรรมชาติ ทำได้โดยให้เด็กได้ฟังมาก อ่านมากจนสามารถถ่ายทอดเองได้ และค่อยฝึกฝนความถูกต้องสวยงามภายหลัง สภาพการณ์ของการสอนอ่านเขียนให้กับเด็กอนุบาลในปัจจุบันพบว่า ครูมักละเลยการสอนอ่านเขียน ถ้ามีการสอนอ่านเขียน ซึ่งผิดจากธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาของเด็ก การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนครูเป็นผู้มีบทบาทเสียส่วนใหญ่ให้เด็กมีส่วนร่วมเพียงบางส่วน การจัดกิจกรรมจะเน้นครูเป็นศูนย์กลาง ครูใช้การควบคุมมากกว่าการกระตุ้น ทำให้เด็กมีพฤติกรรมตอบสนองมากกว่าการริเริ่ม การปฏิสัมพันธ์กับเด็กมีน้อยเพราะครูไม่เข้าใจวิธีการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก ทั้งที่กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ นั้น ควรให้เด็กมีส่วนร่วมหรือดำเนินกิจกรรมให้มากที่สุด ครูเป็นเพียงผู้เตรียมเนื้อหาหรือประสบการณ์ให้เด็กค้นพบความรู้ด้วยตนเอง ต้องกระตุ้นให้เด็กได้ทำกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น จนเกิดความสนใจในการอ่านเขียน อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาในระดับสูงต่อไป โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ มัทนา นาคะบุตร (2542, น.3) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การตีความ หรือแปลความหมายจากตัวหนังสือสัญลักษณ์ ที่มีผู้เขียนไว้ให้เกิดการรับรู้ เกิดความเข้าใจสารและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม ช่วยพัฒนาการอ่านของเด็กในด้านกระตุ้นความสนใจในการอ่านสร้างสื่อการสอนที่ทันสมัย สร้างนวัตกรรมเพื่อเสริมสร้างให้เด็กเกิดทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ สุนันทา สุนทรประเสริฐ(2545, น.1) กล่าวถึงชุดกิจกรรมไว้ว่าเป็นสื่อประเภทหนึ่งซึ่งมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเรื่องที่จะสอนเท่านั้น ชุดกิจกรรมจึงเป็นนวัตกรรมการใช้สื่อการสอนแบบประสมโดยอาศัยระบบ บูรณาการสื่อหลายๆอย่างเข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และนพคุณ แดงบุญ (2552, น.1) ชุดกิจกรรม หมายถึงสื่อการสอนที่ผู้สอนสร้างขึ้น สรุปได้ว่าประกอบด้วยสื่อวัสดุอุปกรณ์หลายชนิดประกอบเข้าหาเป็นชุด เพื่อเกิดความสะดวกต่อการเรียน การสอน และทำให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามเป้าหมายของการเรียนรู้ ทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะการเรียนรู้

รูปแบบการเรียนรู้มีให้เลือกใช้มากมายแต่รูปแบบการเรียนรู้ที่น่าสนใจและนำมาใช้กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาได้คือ กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ Learning Together (LT)

กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ Learning Together (LT) จัดกลุ่มผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง - ปานกลาง - อ่อน) กลุ่มละ 4 คน ศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกันโดยกำหนดบทบาทให้แต่ละคนมีหน้าที่ช่วยเหลือกลุ่มในการเรียนรู้ กลุ่มสรุปคำตอบร่วมกันส่งคำตอบเป็นผลงานของกลุ่ม ผลงานกลุ่มได้คะแนนเท่าไร สมาชิกทุกคนในกลุ่มนั้นจะได้คะแนนเท่ากันทุกคนในการทำกิจกรรมครั้งนี้ได้ใช้เทคนิคการเรียนรู้รูปแบบ Learning Together ข้อดีของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, น.175) ได้ศึกษาข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ (LT) ไว้ดังนี้ ผู้เรียนมีความเอาใจใส่รับผิดชอบตัวเองและกลุ่มร่วมกับผู้อื่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน ได้เรียนรู้ร่วมกัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกและเรียนรู้ทักษะทางสังคมโดยตรง ผู้เรียนมีความสุข สนุกสนานกับการเรียนรู้ ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548, น.135) ได้ศึกษาข้อดีของกระบวนการกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ไว้ดังนี้ นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกันในการทำงานและการเรียนรู้ นักเรียนรู้ทักษะของการอยู่ร่วมกันในสังคม นักเรียนซึ่งมีปฏิริยาต่อกันและกันนั้นได้เกิดการเรียนรู้ในเจตคติ ค่านิยมและความรู้ซึ่งกันและกัน นักเรียนได้ฟังความคิดเห็นจากคนอื่น ทำให้มีความคิดกว้างขวาง

ดังนั้น จากเหตุผลและข้อมูลดังกล่าวจึงทำให้ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมความรู้ในการอ่านโดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) ซึ่ง การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น และมีแนวทางการทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการเรียนการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Learning Together
3. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการเรียนการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม
2. พฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Learning Together อยู่ในระดับดี
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together มีคะแนน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม
4. ความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together อยู่ในระดับมาก

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 21 คน โรงเรียนรัตนโกสินทร์ – รังสิต ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560
2. ตัวแปรที่จะศึกษา
  - 2.1) ตัวแปรต้น คือ
    - (1) ชุดกิจกรรมการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ
    - (2) การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Learning Together
  - 2.2) ตัวแปรตาม คือ
    - (1) ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
    - (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

(3) พฤติกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่ม Learning Together

(4) ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมโดยเทคนิค Learning Together

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การอ่าน โดยผ่านชุดกิจกรรม และจากในบทเรียน หนังสือ Active English Primer Book 3 และ Active English Primer Book 4 สำนักพิมพ์ ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ 10 ชุด คือ

ชุดที่ 1 เรื่อง A Classroom

ชุดที่ 2 เรื่อง A House

ชุดที่ 3 เรื่อง The Bird

ชุดที่ 4 เรื่อง The Day

ชุดที่ 5 เรื่อง The Months

ชุดที่ 6 เรื่อง The Body

ชุดที่ 7 เรื่อง A City

ชุดที่ 8 เรื่อง An English Class

ชุดที่ 9 เรื่อง Boys And Girls

ชุดที่ 10 เรื่อง The Seasons

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึงชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมา เพื่อเป็นเครื่องมือใช้ส่งเสริมทักษะทางการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย แผนการเรียนรู้ ใบความรู้ แบบฝึก และแบบทดสอบ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค Learning Together (LT) หมายถึง เทคนิคการจัดกิจกรรมที่ให้สมาชิกในกลุ่มได้รับผิชอบ มีบทบาทหน้าที่ทุกคน เช่น เป็นผู้อ่าน เป็นผู้จัดบันทึก เป็นผู้รายงานนำเสนอ เป็นต้น ทุกคนช่วยกันทำงาน จนได้ผลงานสำเร็จ ส่งและนำเสนอผู้สอน

พฤติกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การสังเกตการเรียนรู้ของผู้เรียนการใช้สติปัญญาเพื่อหาคำตอบ อย่างเป็นระบบ ผู้เรียนสามารถจดจำและเข้าใจเนื้อหาได้มากที่สุด

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีการพัฒนาการเรียนรู้และมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านดีขึ้น
2. ครูผู้สอนได้แนวทางในการพัฒนาทักษะความสามารถกระบวนการเรียนรู้ด้านการอ่านด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค LT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค (Learning Together : LT) เพื่อส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านจับใจความ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2551

2.1.1 ความสำคัญ

2.1.2 คุณภาพผู้เรียน

2.1.3 มาตรฐานเรียนรู้

2.1.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

2.2 ชุดกิจกรรม

2.2.1 ความหมายของชุดกิจกรรม

2.2.2 ประเภทของชุดกิจกรรม

2.2.3 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

2.2.4 ขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรม

2.2.5 ลักษณะของชุดกิจกรรมที่ดี

2.2.6 ประโยชน์ของชุดกิจกรรม

2.3 การอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

2.3.1 ความหมายของการอ่าน

2.3.2 จุดประสงค์ในการอ่าน

2.3.3 ความสำคัญของการอ่าน

2.3.4 ลักษณะของกระบวนการอ่าน

2.3.5 ความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

2.3.6 ประโยชน์ของการอ่าน

2.3.7 การอ่านจับใจความ

2.4 การเรียนแบบร่วมมือ Learning Together (LT)

2.4.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ

2.4.2 ความสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ

2.4.3 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

2.4.4 เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ Learning Together

2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6 ความพึงพอใจ

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ปี 2551

2.1.1 ความสำคัญ

ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารการศึกษาการแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีการคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษา ต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา ที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษา ต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-

พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.2 คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่ายๆ และ บทพูดเข้าจังหวะง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ
2. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้เคียงหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง
3. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน
4. พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย
5. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
6. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
7. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
8. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้เคียง
9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม
10. ใช้ประโยคคำเดียว One Word Sentence ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความ ตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

2. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือใน สถานการณ์ง่ายๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

3. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของ เจ้าของภาษา

เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. บอกความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคนิตต่างๆ การใช้ เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษา กับ ของไทย

6. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และ นำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) (สื่อสารตามหัวเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๑,๐๕๐-๑,๒๐๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

10. ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ

2.1.3 มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1.ปฏิบัติตามคำสั่ง และ คำขอร้องที่ฟังหรืออ่าน	คำสั่ง คำขอร้องที่ฟังหรืออ่าน	ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องจากที่ฟังหรืออ่าน
2. อ่านออกเสียงคำ สะกด คำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ Chant ง่ายๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	หลักการอ่านออกเสียงคำ อ่าน สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และอ่านบทพูดเข้าจังหวะ Chant ง่ายๆ ได้ถูกต้อง	อ่านประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการอ่านและพูดเข้าจังหวะ Chant
3.เลือกกระบวนภาพ หรือ/ สัญลักษณ์ตรงตาม ความหมายของกลุ่มคำ และประโยคที่ฟัง	ความหมายของกลุ่มคำและ ประโยคที่ฟัง	เลือก/กระบวนภาพหรือสัญลักษณ์ได้ ตรงตามความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยคที่ฟัง
4. ตอบคำถามจากการฟัง หรือ อ่านประโยค บท สนทนา หรือนิทานง่ายๆ	ความหมายของคำศัพท์ ประโยค และบทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ ที่มีภาพประกอบ	ตอบคำถามจากการฟังประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ ที่มี ภาพประกอบ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1.พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่าง บุคคลตามแบบที่ฟัง	การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ระหว่างบุคคลผู้เรียนต้องรู้ คำศัพท์ สำนวนภาษาที่ใช้ในการ สื่อสาร คำพูดสั้น ๆ ง่ายๆ	พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่ายๆ ได้
2. ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง	คำศัพท์ กลุ่มคำ และประโยคที่ ใช้สั่งและขอร้อง	ปฏิบัติตามคำสั่งและใช้คำขอร้อง ง่าย ๆ
3. บอกความต้องการ ง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ ฟัง	ใช้ประโยคเพื่อบอกความ ต้องการง่าย ๆ ของตนเอง	พูดประโยคแสดงความต้องการตาม แบบที่ฟัง

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
4. พูดขอและให้ข้อมูล ง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเอง	ประโยค/สำนวนที่ใช้พูดขอและพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง	พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน
5. บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่างๆตามแบบที่ฟัง	คำศัพท์ โครงสร้างประโยคที่ใช้บอกความรู้สึกของตนเอง	ความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น ดีใจ เสียใจ ชอบ รัก ไม่รัก เช่น I / You / We / They like.....etc.

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต.1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	คำ กลุ่มคำ สำนวน ประโยคที่ใช้พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว ชื่อ อายุ รูปร่าง ส่วนสูง สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้ตัว
2. จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน	วิธีการจัดหมวดหมู่คำตามประเภท	1. ฟังหรืออ่านข้อมูล เกี่ยวกับบุคคล สัตว์ สิ่งของ 2. จัดหมวดหมู่คำตามประเภทบุคคล สัตว์ สิ่งของ 3. ระบุเชื่อมโยง ความสัมพันธ์ภาพ กับคำ หรือกลุ่มคำ โดยใช้ภาพ แผนภูมิ แผนภาพ แผนผัง

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้
อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	ความหมายของคำ กลุ่มคำ ที่ใช้พูดตามมารยาทสังคมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	พูดและแสดงท่าประกอบตามมารยาท ทางสังคมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงอาการตอบรับ หรือปฏิเสธ
2. บอกชื่อและคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิต	ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมและเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา	บอกชื่อและคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา
3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	รู้ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	รู้จักตัวอักษรและเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำและประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	คำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน	ความหมายคำศัพท์ สำนวนภาษา ประโยคในสถานการณ์ง่าย ๆ ในห้องเรียน	พูดสนทนาในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว	ความหมายคำศัพท์ สำนวนภาษา ประโยคที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว	ใช้ภาษาต่างประเทศที่บอกเรื่องที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว เช่น อาชีพ บุคคล สำคัญในโรงเรียน/ชุมชน และชื่อวิชาที่เรียน

2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม

2.2.1 ความหมายของชุดกิจกรรม

ชุดการเรียนรู้หรือชุดกิจกรรม มาจากคำว่า Instructional Packages หรือ Learning Packages เดิมทีเคยมักใช้คำว่า ชุดการสอน เพราะเป็นสื่อที่ครูนำมาใช้ประกอบการสอนแต่ต่อมาแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้นนักการศึกษาจึงเปลี่ยนมาใช้คำว่า ชุดการเรียนรู้ เพราะการเรียนรู้เป็นกิจกรรมของนักเรียนและการสอนเป็นกิจกรรมของครู กิจกรรมของครูและนักเรียนจะต้องเกิดคู่กัน ชุดกิจกรรมที่ถือว่า เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาจะต้องมีความเป็นระบบสมบูรณ์ในตัวเอง ประกอบด้วยกิจกรรมเรียนรู้ที่ประยุกต์จากทฤษฎีเทคนิคหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีลักษณะโดดเด่นแปลกใหม่เป็นการเฉพาะของแต่ละชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมที่ไม่มีการประยุกต์ ทฤษฎีเทคนิคหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้และไม่มีลักษณะโดดเด่นแปลกใหม่เป็นการเฉพาะนั้น ไม่ถือว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษา เป็นเพียงเอกสารประกอบการสอนธรรมดาทั่วไปเท่านั้น การพัฒนาชุดกิจกรรม ผู้รายงานได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับชุดการสอนไว้ดังนี้

วรกิต วัดเข้าหลาม(2540) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรม เป็นชุดสื่อประสม ซึ่งผลิตขึ้นมาอย่างมีระบบ มีความสมบูรณ์เบ็ดเสร็จในตัวเอง โดยมีความสัมพันธ์ และสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ประสบการณ์ที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บุญชม ศรีสะอาด(2541) ได้ให้ความหมายชุดกิจกรรมไว้ว่า หมายถึงสื่อการเรียนหลายอย่างประกอบกันจัดเข้าไว้ด้วยกันเป็นชุด (Package) เรียกว่าสื่อประสม (Multi media) เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

วัฒนาพร ระงับทุกข์(2542) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมไว้ว่า หมายถึงกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบ และจัดอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยจุดมุ่งหมาย เนื้อหา และวัสดุอุปกรณ์ โดยกิจกรรมต่างๆ ดังกล่าวได้รับการรวบรวมไว้เป็นระเบียบในกล่อง เพื่อเตรียมไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาจากประสบการณ์ทั้งหมด

วิชัย วงษ์ใหญ่(2542) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมว่า เป็นสื่อประสม ซึ่งครูนำไปใช้ เป็นเครื่องชี้แนวทางที่ว่า จัดเป็นสื่อประสม เพราะเป็นประสบการณ์ของการเรียนรู้ที่ต้องใช้สื่อหลายอย่าง ระบบการผลิตที่นำสื่อการเรียนหลายๆอย่างมาสัมพันธ์กัน และมีคุณค่าส่งเสริมซึ่งกันและกัน เรียกอีกอย่าง หนึ่งว่า สื่อประสม

ชัยยงค์ พรหมวงษ์(2545) ได้กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นสื่อผสมที่ได้จากระบบ การผลิต และการนำ สื่อการสอนที่สอดคล้องกับหน่วยหัวเรื่อง และวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

ธัญสินี ฐานา (2546) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมว่า ชุดการเรียนการสอนที่ใช้เป็นสื่อการสอนที่มีการนำนวัตกรรม และกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆมาบูรณาการ โดยครูเป็นผู้สร้างขึ้นมา ลักษณะเป็นชุด ในแต่ละชุดประกอบด้วยสื่ออุปกรณ์กิจกรรมการเรียนการสอน ที่หลากหลาย และแบบฝึกทักษะที่นำหลักการทางจิตวิทยามาใช้ประกอบ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(นพคุณ แดงบุญ, 2552,1.) ชุดกิจกรรม หมายถึงสื่อการสอนที่ผู้สอนสร้างขึ้น สรุปได้ว่าประกอบด้วยสื่อวัสดุอุปกรณ์หลายชนิดประกอบเข้าหาเป็นชุด เพื่อเกิดความสะดวกต่อการเรียนการสอน และทำให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามเป้าหมายของการเรียนรู้ ทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะการเรียน

(ประเสริฐ สำเภารอด, 2552, 12.) สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรม หมายถึงชุดการเรียนการสอน ประเภทสิ่งตีพิมพ์และกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยกระบวนการกลุ่ม ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1.) ชื่อกิจกรรม 2.) คำชี้แจง 3.) จุดประสงค์ 4.) เวลาที่ใช้ 5.) วัสดุอุปกรณ์ 6.) เนื้อหาและใบความรู้ 7.) สถานการณ์ 8.) กิจกรรม 9.) แบบทดสอบท้ายกิจกรรม

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์(2553) ได้ให้ความหมายชุดการเรียนการสอนว่า เป็นนวัตกรรมที่ครูใช้ประกอบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนศึกษา และใช้สื่อต่างๆ ในชุดการเรียนการสอนที่ผู้สอนสร้างขึ้น ชุดการเรียนการสอนเป็นรูปแบบการสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยคำแนะนำ ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่างๆอย่างมีขั้นตอนที่เป็นระบบชัดเจน จนกระทั่งนักเรียนสามารถบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้โดยผู้เรียนเป็นผู้ศึกษาชุดการเรียนการสอนด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นเพียงที่ปรึกษา และให้คำแนะนำ ซึ่งในชุดการเรียนการสอนนั้นประกอบไปด้วยสื่ออุปกรณ์กิจกรรมการเรียนการสอน การวัด และประเมินผล ปัจจุบันได้มีผู้พัฒนาชุดการสอนที่มีกิจกรรมเน้นการฝึกทักษะการคิดเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการคิดซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต

จากความหมายของชุดกิจกรรมดังกล่าวจึงพอสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมหมายถึง สื่อการสอนที่ผู้สอนสร้างขึ้นมาเพื่อประกอบการสอน ประกอบไปด้วย วิดีทัศน์ สไลด์ แผ่นภาพ เอกสารต่างๆ แบบฝึกหัด เป็นการจัดในรูปแบบสื่อประสมให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา เพื่อประกอบในการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.2 ประเภทของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์หรือการเรียนรู้ นั้น โรงเรียนมักจะจัดเป็น 2 ประเภท ดังนี้ ชัยยงค์ พรหมวงศ์(2545)

2.2.2.1 กิจกรรมในหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นลักษณะที่มี ส่วนสัมพันธ์ กับบทเรียนตามที่หลักสูตรกำหนดไว้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ความเข้าใจใน บทเรียน เกิดกระบวนการในทางความคิด มีทัศนคติ และค่านิยมในทางที่ดี เป็นต้น โดยทั่วไป กิจกรรมในหลักสูตรที่จัดขึ้นในห้องเรียนมักมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า โดยผู้สอนอาจให้ผู้เรียนมี ส่วนร่วมด้วยก็ได้ จากนั้นจะนำกิจกรรมที่วางแผนมาปฏิบัติในห้องเรียน มีลำดับขั้นตอนเริ่มจาก ขั้นนำกิจกรรม ขั้นปฏิบัติกิจกรรม และขั้นสรุปกิจกรรม กิจกรรมที่จัดขึ้น ในห้องเรียนเพื่อการ เรียนรู้มีอยู่หลายรูปแบบ เช่น เพลง เกม บทบาทสมมุติเล่านิทานประกอบเรื่องการบรรยาย การ สาธิต โครงการ การเข้ากลุ่ม ใ้เวที การวิเคราะห์จากสถานการณ์ และประสบการณ์จริง

2.2.2 กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน ในชั้นให้ดียิ่งขึ้น เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถ ตลอดจนความสนใจของผู้เรียน กิจกรรมเสริม หลักสูตรที่จัดขึ้นในโรงเรียนนั้นมีอยู่หลายชนิดเช่น กิจกรรมเสริมหลักสูตรเชิงวิชาการ ได้แก่ ชมรมต่างๆ

ชุดกิจกรรมสามารถจำแนกตามลักษณะของการใช้งาน ซึ่งนักการศึกษาได้แบ่ง ประเภท ของชุดกิจกรรมออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ ชัยยงค์ พรหมวงศ์(2545)

1) ชุดกิจกรรมสำหรับประกอบคำบรรยายหรือชุดกิจกรรมสำหรับครู เป็นชุดกิจกรรมที่ กำหนดกิจกรรม และสื่อการเรียน ให้ครูใช้ประกอบคำบรรยายเพื่อเปลี่ยนบทบาทครูให้พุดน้อยลง และเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น ชุดกิจกรรมนี้จะมีเนื้อหาเพียงหน่วย เดียว

2) ชุดกิจกรรมแบบกิจกรรมกลุ่ม ชุดกิจกรรมการแบบนี้มุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนให้ประกอบ กิจกรรมร่วมกัน และอาจจัดการเรียนรู้ในรูปของศูนย์การเรียนรู้ ชุดกิจกรรมแบบกิจกรรมกลุ่มจะ ประกอบไปด้วยชุดย่อยที่มีจำนวนเท่ากับจำนวนศูนย์ที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วย ในแต่ละศูนย์จะมีสื่อ การเรียนหรือบทเรียนครบชุดตามจำนวนนักเรียนในศูนย์กิจกรรมนั้น หรือสื่อการเรียนอาจจัดให้ ผู้เรียนทั้งศูนย์ใช้ร่วมกันได้ ที่เรียนจากชุดกิจกรรมแบบกิจกรรมกลุ่มอาจจะต้องการความช่วยเหลือ จากครูเพียงเล็กน้อยในระยะเริ่มต้นเท่านั้น หลังจากคุ้นเคยต่อวิธีการใช้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถ ช่วยเหลือกันและกันได้เอง ระหว่างประกอบกิจกรรมการเรียน หากมีปัญหาผู้เรียนจะสามารถ ชักถามครูได้เสมอ

3) ชุดกิจกรรมรายบุคคลหรือชุดกิจกรรมทางไกล เป็นชุดกิจกรรมที่จัดระบบขึ้นเพื่อให้ ผู้เรียนเรียนได้ด้วยตนเอง ตามลำดับขั้น ตามความสามารถของแต่ละบุคคลเมื่อศึกษาจบแล้วจะทำ

การทดสอบประเมินผลความก้าวหน้า และศึกษาชุดอื่นต่อไปตามลำดับ เมื่อมีปัญหาผู้เรียนจะปรึกษากันเองได้ ผู้สอนพร้อมให้ความช่วยเหลือทันที ในฐานะผู้แนะนำหรือผู้ประสานงานทางการเรียนประเภทของกิจกรรมการเรียนการสอนจำแนกโดยยึดผู้สอน และผู้เรียนเป็นหลัก แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมประเภทนี้ผู้สอนจะเป็นศูนย์กลางของการปฏิบัติกิจกรรม โดยเริ่มจากการเป็นผู้วางแผนการเรียนการสอน และเป็นผู้นำในการปฏิบัติกิจกรรม ผู้เรียนมีโอกาสร่วมกิจกรรมภายใต้การนำของผู้สอน

2) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมประเภทนี้ผู้เรียนเป็นแกนกลางในการประกอบกิจกรรม ส่วนผู้สอนจะทำหน้าที่ประสานงาน ส่งเสริมให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรม แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติกิจกรรม ช่วยสร้างบรรยากาศของการเรียนการสอนให้ดำเนินไปด้วยดี สรุปว่า ชุดกิจกรรมที่จะทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนได้ผลนั้นขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายในการจัดทำซึ่งผู้จัดทำจะต้องพิจารณาว่า ชุดกิจกรรมที่เราทำไปนั้น ประเภทใดที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด

2.2.3 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมสามารถนำมาใช้พัฒนาการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น ชุดกิจกรรมที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบที่แตกต่างกันออกไป ถ้าขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งอาจมีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์(2545) กล่าวว่า องค์ประกอบของชุดกิจกรรมประกอบด้วยสี่ ประสม ในรูปแบบของวัสดุอุปกรณ์ และวิธีการตั้งแต่สองวิธีขึ้นไป บูรณาการโดยใช้วิธีการจัดระบบ เพื่อใช้ชุดกิจกรรมแต่ละชุดให้มีประสิทธิภาพ และความสมบูรณ์เบ็ดเสร็จในตัวเอง ซึ่งจำแนกส่วนประกอบของชุดกิจกรรมได้ 4 ส่วน คือ

1. คู่มือสำหรับครูหรือผู้เรียนที่ต้องเรียนจากชุดกิจกรรม
2. คำสั่งหรือการมอบหมายงานเพื่อกำหนดแนวทางให้ผู้เรียน
3. เนื้อหาสาระ และสื่อโดยจัดให้อยู่ในรูปแบบของสื่อการสอนประสมกิจกรรม การเรียนการสอนแบบกลุ่ม และแบบบุคคลตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
4. การประเมินผลเป็นการประเมินผลของกระบวนการได้แก่ แบบฝึกหัด รายงาน การค้นคว้า และผลของการเรียนรู้ในรูปแบบการทดสอบต่าง ๆ

ชม ภูมิภาค(2524) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของชุดกิจกรรม มีดังนี้

1. หัวเรื่องคือการแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยแต่ละหน่วยออกเป็นส่วนย่อยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ลึกซึ้ง เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดความคิดรวบยอด

2. คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ที่ใช้ชุดกิจกรรมจะต้องศึกษาก่อน ที่จะใช้ชุดกิจกรรม จะทำให้การใช้ชุดกิจกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม ประกอบด้วย

2.1) คำชี้แจงเกี่ยวกับการใช้ชุดกิจกรรม สิ่งที่ครูต้องเตรียมก่อนการใช้ชุดกิจกรรม บทบาทของนักเรียนเสนอว่า นักเรียนจะร่วมดำเนินกิจกรรมอย่างไร

2.2) สิ่งที่ครูจะต้องเตรียมก่อนสอน ส่วนมากจะบอกถึงสิ่งที่มีขนาดใหญ่เกินกว่าที่บรรจุไว้ในชุดกิจกรรมได้หรือสิ่งที่มีภาระเบาเปื่อย สิ่งที่แตกหักง่าย หรือสิ่งที่จะต้องใช้ร่วมกับคนอื่น ซึ่งเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่มีราคาแพงที่โรงเรียนจัดเก็บไว้ที่ศูนย์วัสดุอุปกรณ์ของโรงเรียน เป็นต้น

2.3) บทบาทของนักเรียนจะเสนอแนะว่านักเรียนจะต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมในชุดกิจกรรมนั้น ๆ

2.4) การจัดชั้นเรียนควรจัดลักษณะใดเพื่อความเหมาะสมของการเรียนรู้ และการร่วมกิจกรรมในชุดกิจกรรมนั้น ๆ

2.5) แผนการสอน

3. วัสดุประกอบการเรียน ได้แก่ แก้ว สิ่งของหรือข้อมูลต่าง ๆ ที่จะทำให้นักเรียนศึกษาค้นคว้า เช่น เอกสาร ตำรา บทคัดย่อ รูปภาพ วัสดุ เป็นต้น

4. บัตรงานเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชุดกิจกรรมแบบกลุ่ม บัตรงานนี้อาจจะเป็นกระดาษแข็งหรืออ่อนตามขนาดที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน

- 1) ชื่อบัตรกลุ่ม หัวเรื่อง
- 2) คำสั่งว่าจะให้ผู้เรียนปฏิบัติอะไรบ้าง
- 3) กิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติ

5. กิจกรรมสำรองจำเป็นสำหรับชุดกิจกรรมแบบกลุ่ม ซึ่งกิจกรรมสำรองนี้จะต้องเตรียมไว้สำหรับนักเรียนบางคนที่ทำกิจกรรมเสร็จก่อนคนอื่น

6. ขนาดรูปแบบของชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมที่ดีไม่ควรใหญ่หรือเล็กจนเกินไปเพื่อความสะดวกในการใช้งาน และความสวยงามในการเก็บรักษา

ทิสนา แคมณี(2543) กล่าวว่า องค์ประกอบในการสร้างชุดกิจกรรมนั้น มีความสำคัญต่อการสร้างชุดกิจกรรมเป็นอย่างมากเพราะจะเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมนั้นเป็นไปอย่างมีระบบ และสมบูรณ์ในตัวเอง ซึ่งชุดกิจกรรมประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. ชื่อกิจกรรม ประกอบด้วยหมายเลขกิจกรรม ชื่อของกิจกรรม และเนื้อหาของกิจกรรมนั้น ๆ

2. คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายหลักของกิจกรรม และลักษณะของการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้น
3. จุดมุ่งหมาย เป็นส่วนระบุจุดมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรม
4. ความคิดรวบยอด เป็นส่วนที่สาระเนื้อหา หรือมโนทัศน์ของกิจกรรมนั้นควรเน้นเป็นพิเศษ
5. สื่อ เป็นส่วนที่ระบุถึงวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรม เพื่อช่วยให้ครูทราบว่าจะเตรียมอะไรบ้าง
6. เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่ระบุถึงเวลาโดยปริมาณ กิจกรรมนั้นควรใช้เวลาเพียงใด
7. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุในการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ วิธีการจัดกิจกรรมนี้ได้จัดไว้เป็นขั้นตอน ซึ่งนอกจากจะสอดคล้องกับหลักวิชาแล้วยังเป็นการอำนวยความสะดวกในการดำเนินการ

2.2.4 ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรม

การสร้างชุดกิจกรรมแผนจุฬาฯ มีขั้นตอนการสร้างที่สำคัญ 10 ขั้นตอนคือ ชัยยงค์ พรหมวงศ์(2545)

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหา และประสบการณ์ อาจจะกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการตามที่เหมาะสม
2. กำหนดหน่วยการสอน โดยแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน โดยการประมาณเนื้อหาวิชาที่จะให้ครูสอน ซึ่งอาจจะกำหนดให้ได้ในหนึ่งสัปดาห์หรือสอนได้หน่วยละครั้ง ครั้งละประมาณ 1 - 2 ชั่วโมง
3. กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตัวเองว่า ในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ประสบการณ์อะไรแก่ผู้เรียนบ้าง แล้วกำหนดหัวข้อเรื่องออกมาเป็น 4 - 6 หัวเรื่อง
4. กำหนดมโนทัศน์ และหลักการมโนทัศน์ และหลักการที่กำหนดขึ้นจะต้องสอดคล้องกับ หน่วย และหัวเรื่อง โดยสรุปแนวความคิด สาระ และหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้อง
5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง เป็นวัตถุประสงค์ทั่วไปก่อนแล้วเปลี่ยนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ที่ต้องมีเงื่อนไข และเกณฑ์การเปลี่ยนพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง
6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมซึ่งเป็นแนวทางการเลือก และผลิตสื่อการสอน

7. กำหนดแบบประเมินผล โดยจะต้องประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์เพื่อให้ผู้สอนทราบว่า หลังจากผ่านกิจกรรมมาแล้ว นักเรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์หรือวิธีการที่ครูใช้ถือว่าเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้ว ก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ในกล่องที่เตรียมไว้ก่อนนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ เรียกว่า “ชุดกิจกรรม”

9. หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเพื่อเป็นการประกันว่า ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจะต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้นล่วงหน้า โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล

10. การใช้ชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมที่ได้ปรับปรุง และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้สามารถนำไปใช้สอนผู้เรียนได้ตามประเภทของชุดกิจกรรม และตามระดับการศึกษา

2.2.5 ลักษณะของชุดกิจกรรมที่ดี

ชุดกิจกรรมที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ คือ วรกิต วัดเข้าหลาม (2540)

1. เป็นชุดสื่อประสมที่ผลิตได้เหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของเนื้อหาบทเรียน
2. เหมาะสมกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
3. ประกอบไปด้วยสื่อหลากหลายเร้าความสนใจของผู้เรียนได้ดี
4. มีคำชี้แจง และบอกวิธีการใช้อย่างละเอียด ชัดเจน ง่ายต่อการนำไปใช้
5. มีวัสดุอุปกรณ์ตามที่กำหนดไว้อย่างครบถ้วนในบทเรียน
6. ได้ดำเนินการผลิตอย่างเป็นระบบ ปรับปรุง และทดสอบให้มีประสิทธิภาพ และทันสมัยมีความคงทนถาวรต่อการใช้ และสะดวกในการเก็บรักษา

2.2.6 ประโยชน์ของชุดกิจกรรม

ประเสริฐ สำเภารอด(2552,16.) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนช่วยเร้าความสนใจให้นักเรียน ทำให้ได้รู้จักการแสวงหาความรู้ ความรู้ด้วยตนเอง ช่วยแก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะชุดกิจกรรมสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ สร้างความพร้อม และความมั่นใจให้แก่ครูผู้สอนทำให้ครูสอนได้เต็มประสิทธิภาพ

อุษา คำประกอบ(2530, 33.) ได้กล่าวถึงคุณค่าของชุดกิจกรรมตามแนวคิดของแฮริสเอร์เกอร์ ไว้ 5 ประการคือ

1. นักเรียนสามารถทดสอบตัวเองก่อนว่ามีความสามารถระดับใด หลังจากนั้นก็เริ่มต้นเรียนในสิ่งที่ตนเองไม่ทราบ ทำให้ไม่ต้องเสียเวลามาเรียนในสิ่งที่ตนเองรู้อยู่แล้ว

2. นักเรียนสามารถนำบทเรียนไปเรียนที่ไหนก็ได้ตามความพอใจไม่จำกัดในเรื่องของเวลาและสถานที่

3. เมื่อเรียนจบแล้วผู้เรียนสามารถทดสอบตัวเองได้ทันทีเวลาไหนก็ได้ และได้ทราบการเรียนของตนเองทันทีเช่นกัน

4. นักเรียนมีโอกาสได้พบปะกับผู้สอนมากขึ้น เพราะผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูก็มีเวลาให้คำปรึกษากับผู้เรียนที่มีปัญหาในขณะใช้ชุดกิจกรรมด้วยตนเอง

5. นักเรียนจะได้รับคะแนนอะไรนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียนเอง ไม่มีคำว่ายสอบตกสำหรับผู้ที่ไม่สำเร็จ แต่จะทำให้ผู้เรียนกลับไปศึกษาเรื่องเดิมซ้ำใหม่ จนผลการเรียนได้ตามมาตรฐานที่ตั้งไว้

สมจิต สวธไพบูล(2535,39.) ได้กล่าวถึงข้อดีของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัยและความสามารถของแต่ละบุคคล
2. ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู
3. ใช้สอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่เรียนไม่ทัน
4. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่าน
5. ช่วยไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายจากการเรียนที่ต้องทบทวนซ้ำซาก
6. สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่จำเป็นต้องเรียนพร้อมกัน
7. นักเรียนตอบผิดไม่มีผู้เยาะเย้ย
8. นักเรียนไม่ต้องคอยฟังสิ่งที่ครูสอน
9. ช่วยลดภาระของครูในการสอน
10. ช่วยประหยัดรายจ่ายอุปกรณ์นักเรียนที่มีจำนวนมาก
11. ผู้เรียนจะเรียนเมื่อใดก็ได้
12. การเรียนไม่จำกัดเรื่องเวลาและสถานที่
13. ส่งเสริมความรับผิดชอบแก่ผู้เรียน

จากประโยชน์ของชุดกิจกรรมดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปประโยชน์ของชุดกิจกรรมสรุปได้ดังนี้

1. ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้
2. ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการคิดในด้านต่างๆ
3. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลาและสถานที่
4. ย้ำให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น เมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจก็สามารถนำมาศึกษาเรียนรู้ได้เสมอ แม้ว่าอาจจะลืมเรื่องเดิมที่เคยเรียนแล้ว

5. ลดบทบาทหน้าที่ในการสอนของครูโดยให้นักเรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้

6. เป็นการพัฒนาสื่อการสอนของครู โดยจะต้องทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน
7. ลดความกดดันให้กับผู้เรียนที่เรียนรู้ซ้ำ
8. ช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพเต็มตามศักยภาพ

จากหลักการ ทฤษฎีคุณค่าและประโยชน์ของชุดกิจกรรมที่ได้กล่าวมาตั้งแต่ข้างต้น สามารถนำไปใช้เพื่อกระตุ้นความสนใจให้แก่ผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียน ซึ่งชุดกิจกรรมได้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างมีระบบ เหมาะที่จะช่วยครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

2.3 ความหมายของการอ่าน

2.3.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ และเป็นทักษะสำหรับ นักเรียนที่จะนำไปสู่การเรียนรู้วิชาอื่นๆ ซึ่งมีนักการศึกษาให้ความหมายของการอ่านในแง่ต่างๆ ดังเช่น

จุฑามาศสุวรรณ โครธ (2519, 27.) ได้สรุปความหมายของการอ่านไว้ว่าการอ่าน คือ การรับรู้ในสิ่งพิมพ์หรือการรับรู้เครื่องหมายสื่อสารซึ่งมีความหมาย และสามารถสร้างความเข้าใจให้แก่ ผู้อ่านโดยอาศัยประสบการณ์ของผู้อ่านมาประกอบ การอ่านเป็นพฤติกรรมทางการใช้ภาษา ที่มีลักษณะเฉพาะตัวเป็นพิเศษไม่เหมือนกับการพูด การฟัง การเขียน การอ่านหมายถึงการแปลความหมายตัวอักษรออกมา เป็นถ้อยคำ และความคิด แล้วนำความคิดไปใช้ประโยชน์ตัวอักษรเป็นเครื่องหมายแทนคำพูดและคำพูดก็เป็นเพียงเสียงที่ใช้แทนความคิดอีกทอดหนึ่ง เพราะฉะนั้นหัวใจของการอ่านจึงอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ ที่ปรากฏในข้อความนั้น ๆ การอ่านเป็นเสมือนกุญแจวิเศษที่จะไขไปสู่ความกระจ่างในปัญหานานัปการ และยิ่งกว่านั้นในแง่จิตวิทยา ก็ถือว่าการอ่านเป็นทักษะที่ต้องใช้กระบวนการอันซับซ้อนซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์ที่แทนความหมายของภาษาพูดเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดของผู้เขียน การอ่านต้องจับใจความของข้อความ และสามารถผูกเป็นเรื่องราวได้ถูกต้อง ผู้อ่านจะต้องสร้างมโนภาพขึ้นมาพร้อมกับการอ่านไปด้วย

ราชบัณฑิตยสถาน (2525, 917.) ให้ความหมายของการอ่าน ในพจนานุกรมว่า "การอ่านเป็นการออกเสียงตามตัวหนังสือหรือการเข้าใจความจากตัวหนังสือ สังเกตหรือ พิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ"

บันลือ พฤษะวัน (2530, 30.) ให้ความหมายของการอ่านว่า "การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกเป็นเสียงพูด โดยการจำรูปคำเดิมที่เคยอ่าน และรูปคำใหม่ ให้เกิดความเข้าใจได้ตรงกัน เป็นแนวทางที่จะช่วยให้ผู้อ่าน ได้รับความรู้จากการผสมผสานของตัวอักษร โดยการใช้กระบวนการคิดอย่างสูง เพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน..."

นิรันดร สุขปริดา (2530, 11.) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่าน คือ การเข้าใจ ความหมายของตัวละคร หรือสัญลักษณ์ ซึ่งจะต้องอาศัยความสามารถในการแปลความ การตีความ การขยายความ การจับใจความสำคัญ และการสรุป

สุกัญญา สีสืบสาน (2531, 58.) ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นการพัฒนาความรู้ สติปัญญา และจิตใจของบุคคลที่เป็นองค์ประกอบของสังคม สำหรับนักเรียนความสำเร็จในการ เรียนของเด็กส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความสามารถของการอ่าน ทั้งนี้เพราะการอ่านเป็นพื้นฐานในการ เรียนวิชาอื่นๆ

บันลือ พุกกะวัน (2534, 2.) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นการสื่อ ความหมายที่จะถ่ายโยงความคิด ความรู้จากผู้เขียน (ผู้สื่อ) ถึงผู้อ่าน การอ่านลักษณะนี้เรียกว่า “อ่าน เป็น” ผู้อ่านยอมเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน โดยผู้อ่านแล้วสามารถประเมินผลของสิ่งที่ อ่านแล้วได้ด้วย

สุขุม เฉลยทรัพย์ (2530, 27.) ได้กล่าวว่า "การอ่านคือกระบวนการค้นหา ความหมายหรือความเข้าใจจากตัวอักษรและ สัญลักษณ์อื่นๆ ที่ใช้แทนความคิดเพื่อเพิ่ม ประสบการณ์ของผู้อ่าน ซึ่งการอ่านให้เข้าใจ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านด้วย การอ่าน ไม่ใช่การมองผ่านประโยค หรือย่อหน้าแต่ละย่อหน้าเท่านั้น แต่เป็นการรวบรวม การตีความและ การประเมินความเห็นเหล่านั้น กระบวนการที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ เป็นการผสมผสานระหว่าง ทักษะหลายชนิดเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์..."

มัทนา นาคะบุตร (2542, 3.) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การตีความ หรือแปลความหมาย จากตัวหนังสือ (สัญลักษณ์) ที่มีผู้เขียนไว้ให้เกิดการรับรู้ เกิดความเข้าใจสารและสามารถนำไปใช้ ประโยชน์ได้

พจนาน วรษ์พานิช (2547, 9.) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการแปลความหมาย จากตัวอักษร สัญลักษณ์ กลุ่มคำ หรือวลี และประโยคออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผล โดยอาศัย ความสามารถในการแปล การตีความ การจับใจความสำคัญ และการสรุปความ เพื่อให้เกิดความ เข้าใจอย่างมีจุดมุ่งหมาย

จากนิยามของท่านผู้รู้ที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การอ่านหมายถึง การแปล สัญลักษณ์ออกมาจากตัวอักษรจนเกิดการรับรู้ เกิดความเข้าใจในสารนั้น และพร้อมที่จะสามารถ ถ่ายโยงความคิด ไปยังผู้อื่นต่อไปได้ โดยอาศัยความสามารถในการแปล การตีความ การจับใจความ สำคัญ และการสรุปความ

2.3.2 จุดประสงค์ของการอ่าน

ในการอ่านบุคคลแต่ละคนจะมีจุดประสงค์ของตนเอง คนที่อ่านข้อความเดียวกันอาจมีจุดประสงค์หรือความคิดต่างกัน โดยทั่วไปจุดประสงค์ของการอ่านมี 3 ประการ คือ

1. การอ่านเพื่อความรู้

ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทตำรา สารคดี วารสาร หนังสือพิมพ์ และข้อความต่าง ๆ เพื่อให้ทราบเรื่องราวอันเป็นข้อความรู้ หรือเหตุการณ์บ้านเมือง การอ่านเพื่อความรอบรู้เป็นการอ่านที่จำเป็นที่สุดสำหรับครู เพราะความรู้ต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมอยู่ทุกขณะ แม้จะได้ศึกษามากจากสถาบันการศึกษาระดับสูง ก็ยังมีสิ่งที่ยังไม่รู้และต้องค้นคว้าเพิ่มเติมให้ทันต่อความก้าวหน้าของโลกข้อความรู้ต่าง ๆ อาจมิได้ปรากฏชัดเจนในตำรา แต่แทรกอยู่ในหนังสือประเภทต่าง ๆ แม้ในหนังสือประเภทบันเทิงคดีก็จะให้เกร็ดความรู้ควบคู่กับความบันเทิงเสมอ

2. การอ่านเพื่อความคิด

แนวความคิดทางปรัชญา วัฒนธรรม จริยธรรม และความคิดเห็นทั่วไป มักแทรกอยู่ในหนังสือแทบทุกประเภท มิใช่หนังสือประเภทปรัชญา หรือจริยธรรมโดยตรงเท่านั้น การศึกษาแนวคิดของผู้อื่น เป็นแนวทางความคิดของตนเอง และอาจนำมาเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิตหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิต ผู้อ่านจะต้องใช้วิจารณญาณในการเลือกนำความคิดที่ได้อ่านมาใช้ให้เป็นประโยชน์ ในบางเรื่องผู้อ่านอาจเสนอความคิดโดยยกตัวอย่างคนที่มีความคิดผิดพลาด เพื่อเป็นอุทาหรณ์ให้ผู้อ่านได้ความขบคิด นับว่าขาดประโยชน์ทางความคิดที่ควรได้ไปอย่างน่าเสียดาย การอ่านประเภทนี้จึงต้องอาศัยการศึกษาและการชี้แนะที่ถูกต้องจากผู้มีประสบการณ์ในการอ่านมากกว่า ครูจึงต้องใช้วิจารณญาณในการอ่านเพื่อความคิดของตนเอง และเพื่อชี้แนะหรือสนับสนุนนักเรียนให้พัฒนาการอ่านประเภทนี้

3. การอ่านเพื่อความบันเทิง

เป็นการอ่านเพื่อฆ่าเวลา เช่น ระหว่างที่คอยบุคคลที่นัดหมาย คอยเวลารถไฟออก เป็นต้น หรืออ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดีในเวลาว่าง บางคนที่มีนิสัยรักการอ่าน หากรู้สึกเครียดจากการอ่านหนังสือเพื่อความรู้ อาจอ่านหนังสือประเภทเบาสมองเพื่อการพักผ่อน หนังสือประเภทที่สนองจุดประสงค์ของการอ่านประเภทนี้มีจำนวนมาก เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย การ์ตูน วรรณคดีประทีปอารมณ์ เป็นต้น

จุดประสงค์ในการอ่านทั้ง 3 ประการดังกล่าว อาจรวมอยู่ในการอ่านครั้งเดียวกันก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องแยกจากกันอย่างชัดเจน

2.3.3 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของคนในยุค ปัจจุบัน การอ่านช่วยพัฒนาสติปัญญาของผู้อ่าน ช่วยให้อ่านเป็นผู้รอบรู้และทันต่อเหตุการณ์เพราะการอ่าน

เป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดในการแสวงหาความรู้ เป็นสิ่งที่ส่งเสริมความคิดอ่านและความฉลาด รอบรู้ นอกจากนั้นการอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินในยามว่างการอ่านเป็นสิ่งจำเป็น และให้ประโยชน์แก่มนุษย์ทุกด้านและทุกโอกาส ทั้งในด้านการศึกษาหาความรู้การประกอบอาชีพ และการพักผ่อนหย่อนใจ การอ่านช่วยส่งเสริมความรู้ ความคิดของคนเราให้เพิ่มพูนขึ้นจึงถือว่าการอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้อ่านซึ่งการอ่านหนังสือจะทำให้ให้นักเรียนมีความเฉลียวฉลาด มีความรู้กว้างขวางทันสมัย มีจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์รู้จักค้นคว้าด้วยตนเอง และมีความเชื่อมั่น ในตนเอง การอ่านจึงมีความจำเป็นต่อชีวิต ดังที่ ไชยสิริ ปราโมช ณ อยุธยาและวรรณที่ อักษรพงศ์ (2535, 47.) กล่าวว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตของคนไทยในยุคปัจจุบัน ยิ่งกว่ายุคที่ผ่านมามาก เพราะการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัตถุ วิทยาการ และความนึกคิดซึ่งเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว จึงมีคำเปรียบเทียบกับว่า "ผู้ที่ไม่อ่านหนังสือคือผู้ที่ปิดขังตัวเองอยู่ในบ้าน คงรู้แต่โลกแคบๆ ในบ้านของตัวเองเท่านั้น ส่วนผู้ที่อ่านหนังสือคือผู้ที่เปิดประตูหน้าต่างทางออกไปสู่โลกข้างนอก ซึ่งเต็มไปด้วยความรู้และความคิดอันหาเขตสุดมิได้"

สนิท ตั้งทวี (2538, 3.) การอ่านหนังสือมีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิตได้อย่างมาก ผู้ใดมีความสามารถพิเศษในการอ่าน มักจะได้รับความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การอ่านหนังสือเป็นสิ่งจำเป็นแก่ผู้อยู่ในวงการศึกษ เพราะผู้อยู่ในวงการศึกษจะต้องติดตามความเคลื่อนไหวทางวิชาการอยู่เสมอ

สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์ (2542, 136.) ได้กล่าวไว้ว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญมาก และใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่นักเรียนใช้แสวงหาสรรพวิทยา เพื่อความบันเทิงใจ และการพักผ่อนหย่อนใจ ผู้มีนิสัยรักการอ่าน และมีทักษะในการอ่าน มีอัตราเร็วในการอ่านสูง ย่อมแสวงหาความรู้และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูด การเขียน ได้เป็นอย่างดี หากนักเรียนมีพื้นฐานในการอ่านดีแล้วย่อมสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ในสาขาวิชาอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี

พูนศรี อิมประไพ (2540, 19-20.) กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นให้ประโยชน์แก่มนุษย์ มากทุกด้าน และทุกโอกาส การอ่านจะช่วยส่งเสริมความรู้ ความคิดของมนุษย์ให้เพิ่มพูนขึ้น การอ่านเปรียบเสมือนกุญแจสำหรับไขความรู้ ที่มีอยู่มากมายในโลก การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ การอ่านทำให้เกิดความเพลิดเพลิน การอ่านเป็นเครื่องมือส่งเสริมความคิด การอ่านทำให้เกิดความสำเร็จในการประกอบอาชีพ การอ่านเป็นเครื่องมือรับทอดทางมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นต่อ ๆ ไป

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และประภาศรี สีหอำไพ (2539, 12.) กล่าวว่า การอ่านช่วยให้คนเรียนเก่ง เพราะการเรียนวิชาต่าง ๆ จำเป็นต้องอาศัยการอ่าน การอ่านยังช่วยให้ผู้อ่านปรับปรุงงานตนเอง การอ่านทำให้ได้รับความบันเทิง ทำให้ผู้อ่านเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นคนที่น่าสนใจ เนื่องด้วยการอ่านมากทำให้มีความคิดลึกซึ้ง สามารถแสดงความรู้ ความคิดเห็นได้ในทุกแง่ทุกเวลา

จากความสำคัญของการอ่านที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การอ่านการแสวงหาความรู้เพื่อนำการพัฒนาตนเอง ซึ่งจะมีความสำคัญต่อบุคคลโดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษาหรือใช้ในการประกอบอาชีพต่อไป

2.3.4 ลักษณะของกระบวนการอ่าน

ในการอ่านแต่ละครั้งนั้นถึงแม้ว่าจะเป็นการอ่านในเรื่องเดียวกัน ผู้อ่านแต่ละคนจะได้รับประโยชน์ที่แตกต่างกัน นั่นเป็นเพราะระดับความสามารถในการอ่านของแต่ละคนมีความแตกต่างกัน แต่ความสามารถนั้นสามารถฝึกฝนกันได้ ดังที่มิ้นกการศึกษาได้กล่าวไว้ ดังนี้

พจนานถ วงษ์พานิช (2547, 9. อ้างใน มอนโร (Monroe 1961, 87.) ได้กล่าวว่า กระบวนการอ่านประกอบด้วยปัจจัย 4 ประการ ดังนี้

1. การรับรู้เห็นชัด ลำดับความจำรูปคำ เข้าใจการออกเสียงหรืออ่านได้
2. เข้าใจคำหรือประโยคที่อ่าน เป็นการเข้าใจความหมายโดยอาศัยการแปลความ การตีความ และใช้ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน

3. การตอบสนอง ได้แก่ การแสดงออกในด้านอารมณ์ ความรู้สึก ทั้งที่ต้องอาศัยพื้นฐานและประสบการณ์เดิมและสติปัญญา เมื่อเกิดความพอใจก็กระหายที่จะอ่านต่อไป หากเกิดความไม่พอใจก็จะเบื่อหรือเลิกอ่าน

4. บุรณาการ เป็นการได้รับแนวคิดจากเรื่องราวที่อ่าน ซึ่งอาจเป็นการเพิ่มและขยายประสบการณ์ให้กว้างขึ้นบังอร ทองพูนศักดิ์ (2539, 44.) กล่าวว่า กระบวนการอ่านของเด็กสามารถแบ่งได้เป็น 5 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นแสดงความพร้อมในการอ่าน เป็นชั้นที่เด็กยังไม่รู้จักว่าการอ่านคืออะไร ยังไม่รู้จักตัวอักษร

ชั้นที่ 2 ชั้นเริ่มเรียนมูลฐานของเด็กมีความพร้อมในการอ่านสมบูรณ์แล้ว การเรียนในชั้นนี้เป็นไปอย่างเชื่องช้า เด็กจะหัดจำคำโดยอาศัยภาพประกอบ

ชั้นที่ 3 ชั้นหลักมูลฐานของการอ่านเจริญอย่างรวดเร็ว เด็กจะอ่านได้มากขึ้นและรู้จักคำใหม่เพิ่มขึ้นเด็กจะขยายขอบเขตการอ่านออกไปอีก ไม่เพียงแต่อ่านหนังสือเรียน เด็กจะสนใจหนังสือพิมพ์ ใบบลิว และหนังสืออื่นๆ

ชั้นที่ 4 ชั้นความสามารถและความชำนาญในการอ่านเจริญเต็มที่ ในชั้นนี้ความลำบาก

ในการรู้จักคำใหม่จะหมดไป พอพบคำเดี๋ยวจะออกเสียงได้เป็นส่วนใหญ่ ถ้าไม่ทราบความหมายของคำ ก็จะรู้จักถามผู้รู้หรือค้นเอาเองจากพจนานุกรม เด็กรู้จักอ่านในใจ ช่วงสายตากว้างขึ้น เด็กจะอ่านหนังสือทุกประเภท รู้จัก “คิด” หนังสือและรู้จักเลือกอ่านเฉพาะหนังสือที่ถูกระสนิยมของตน จากความหมายดังกล่าวนี้ สามารถสรุปได้ว่า กระบวนการอ่านต้องประกอบไปด้วย การสัมผัสการรับรู้และการเข้าใจความหมาย

2.3.5 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่าน คือ ความสามารถของแต่ละบุคคล ในการเข้าใจถึงรูปแบบซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ในอดีต ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิม ความเข้าใจในการตีความของความหมาย ดังที่ นันทิยา แสงสิน (2540 , 4.) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่าน คือกระบวนการทางความคิดที่ผู้อ่านพยายามสร้างความหมายจากข้อความที่มีผู้เขียน พยายามสื่อความหมายในงานเขียน ซึ่งผู้อ่านต้องใช้ความรู้ความสามารถทางด้านภาษา ประสบการณ์ และลักษณะของข้อเขียนเพื่อให้เข้าใจความหมายตามที่ผู้เขียนต้องการส่วน แม้นมาส ชวลิต (2544, 17.) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองในการรับสาร ซึ่งแสดงออกด้วย ถ้อยคำที่เขียนลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยใช้วิธีสำหรับสารคือตา เมื่อสมองรับภาพลักษณ์ หรืออักษรมาแล้ว สมองจะจดจำไว้ในหน่วยความจำทันที และบอกให้ได้ทันทีว่ารู้หรือไม่รู้ อัตรา ความเร็วของกระบวนการในการรับสารจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับความรู้พื้นฐานเดิมของผู้อ่าน นอกจากนี้ภักธิรา พัจจนสุนทร (2548, 15.) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านคือ การแปล ความหมายตัวอักษรหรือสัญลักษณ์และฝึกจนสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น และมณิรัตน์ สุด โชติ รัตน์(2549, 18.) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึงกระบวนการที่ผู้อ่านรับข่าวสารซึ่งเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความคิดเห็นที่เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร การที่ผู้อ่านจะเข้าใจสาร มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถในการใช้ความคิด ซึ่งสอดคล้องกับ สมุทธ เชนเชาวนิช (2542, 1.) ที่ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่าน คือ การสื่อความหมาย ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูดผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบ และอาจโต้ตอบกับผู้อื่นด้วย

จากที่นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการอ่านดังกล่าวมาแล้วนั้น อาจสรุปได้ว่าการอ่านคือการใช้กระบวนการทางความคิดเพื่อความเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน โดยผู้อ่านต้องใช้ความคิดจับใจความสำคัญ เข้าใจ และแปลความหมายจากสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อความ โดยอาศัย ทักษะความรู้ด้านภาษา และประสบการณ์เกี่ยวกับการอ่าน

2. ความเข้าใจในการอ่านความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการอ่าน เพราะว่าเป็นจุดประสงค์เบื้องต้นของการอ่านทุกๆไป อ่านแล้วนำไปสัมพันธ์กับความรู้เดิม เพื่อทำ

ให้เกิดความรู้ใหม่ๆ จากความหมายของความเข้าใจในการอ่าน ได้มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

Roe (1893,15.) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านคือ การเรียบเรียง การตีความ และประเมินผลสิ่งที่ผู้เขียนเขียนเนื้อหาโดยใช้ความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ชีวิต

สมุทร เช่นชาวนิช (2542, 73-74.) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกับการศึกษา และประสบการณ์หลายๆด้าน ของแต่ละคนความเข้าใจถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจก็อาจกล่าวว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น ซึ่งการอ่านนั้นก็ต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่านด้วย

ความเข้าใจมีองค์ประกอบที่สำคัญๆ พอสรุปได้ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่ได้อ่านมาแล้วได้
2. สามารถจับใจความสำคัญๆ ได้สามารถแยกแยะ หรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญมากนักได้ สามารถประเมินค่าได้ว่าอะไรบ้างควรสนใจเป็นพิเศษ
3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราวข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด
4. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผล และน่าเชื่อถือ
5. สามารถใช้วิจารณญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุปหรือการอ้างต่างๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้อง และเป็นระบบ ไม่สับสน สามารถถ่ายโอนหรือประสมความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

จากข้อคิดเห็นของนักการศึกษาได้กล่าว สามารถสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือความสามารถในการทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน โดยเริ่มตั้งแต่ คำ วลี ประโยค และบทอ่านที่มีข้อความยาวๆ รวมทั้งสามารถสรุปในความสำคัญ และบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้

3. ระดับความเข้าใจในการอ่าน ระดับความสามารถเข้าใจในการอ่านของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ และความสามารถของการอ่าน ดังที่มิ้นนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ดังต่อไปนี้ Smith (1988) ได้แบ่งระดับของความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 4 ระดับ

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นการจับความหมายตรงตามตัวอักษร และข้อความที่ปรากฏโดยไม่ต้องอาศัยการตีความหรืออ่านระหว่างบรรทัด

2. ระดับความเข้าใจแบบตีความ (Interpretation) เป็นการเข้าใจความหมายที่ไม่มีปรากฏตรงตามตัวอักษรตัวอักษร แต่ผู้อ่านต้องพยายามอ่านให้ได้ซึ่งความหมายที่แฝงอยู่ อันเป็นการอ่านระหว่างบรรทัด และอ่านไปเกินกว่าข้อความในบรรทัด อันประกอบด้วยทักษะย่อยต่างๆ เช่น การตีความจากภาพประกอบ การเปรียบเทียบความแตกต่าง และความเหมือน การเรียงลำดับเหตุการณ์ การหาเหตุและผล การจับใจความสำคัญ การพยากรณ์ การสรุปความ การเข้าใจลักษณะของตัวละคร และการเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียน

3. ระดับการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Critical Reading) ความเข้าใจระดับนี้จะเกี่ยวกับการ แยกแยะข้อเท็จจริง วิเคราะห์ และประเมินค่าในสิ่งที่อ่าน ซึ่งในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณนั้น ผู้อ่าน จะต้องสามารถเข้าใจความหมายตรงตามตัวอักษรและเข้าใจความหมายที่เกิดจากการตีความจากนั้นจะ ต้องเปรียบเทียบความหมายกับประสบการณ์เดิม มีการใช้เกณฑ์เพื่อประเมินข้อความ และการนำไปสู่การยอมรับหรือไม่ยอมรับตลอดจนการปรับเปลี่ยน โครงสร้างความรู้หรือเจตคติของตนเอง ต่อเรื่องที่อ่านได้ในที่สุด

4. ระดับการอ่านอย่างสร้างสรรค์ (Creative Reading) การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นไม่ได้หยุด เพียงปรับ โครงสร้างข้อมูล หรือเจตคติแต่ยังรวมไปถึงการนำความรู้มาใช้ในโอกาสอื่นอย่างเหมาะสม ในการเรียนการสอน นักเรียนอาจไม่ได้แนวความคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้ในทันทีทันใด เช่น ความซาบซึ้งในอรรถรสของวรรณคดี อาจไม่เกิดขึ้นทันทีจนทำให้ นักเรียนไม่ขวนขวายหาอ่านต่อ แต่ความซาบซึ้งอาจเกิดขึ้นเมื่อเวลาผ่านไปหลายปีแล้ว Burmeister (1974) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ก่อนข้างละเอียด โดยอาศัยพื้นฐาน จากNorrisSanders ซึ่งดัดแปลงมาจากBloom'staxonomyซึ่งได้แบ่งระดับ ความเข้าใจเป็น7ระดับ ดังนี้

1. ระดับความจำ(Memory)เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถจำในสิ่งที่ผู้เขียน เขียนไว้ได้ เช่น จำได้ในเรื่องราวเกี่ยวกับข้อเท็จจริงวันที่ จำคำจำกัดความใจความสำคัญของเรื่องคำสั่งและระดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง เป็นต้น

2. ระดับการแปลความหมาย (Translation) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านนำข้อความหรือ เรื่องราวที่ได้อ่านไปแปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง การให้คำจำกัด ความ การนำใจความไปแปลเป็นรูปแผนภูมิ เป็นต้น

3. ระดับตีความ(Interpretation)เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียน มิได้เขียนไว้โดยตรง เช่น หาสาเหตุเมื่อกำหนดผลมาให้ หรือให้สาเหตุมาแล้วสามารถหาผลได้ การ คาดคะเนหรือทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นการจับใจความสำคัญของเรื่อง เป็นต้น

4. ระดับการประยุกต์ใช้(Application)เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจในหลักการและนำไปประยุกต์ใช้จนประสบความสำเร็จ

5. ระดับการวิเคราะห์(Analysis) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถแยกแยะส่วนย่อยที่สำคัญ เป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ การวิเคราะห์โฆษณา การวิเคราะห์คำประพันธ์ การเข้าถึงความถี่ สมเหตุสมผลของเรื่องที่เขียน ตลอดจนการลงความเห็นในเรื่องที่อ่านได้

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการนำเอาความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านมารวบรวม และจัดเรียงใหม่

7. ระดับการประเมินผล(Evaluation)เป็นความสามารถในการกำหนดเกณฑ์และตัดสินเรื่องที่อ่านโดยอาศัยเกณฑ์จากประสบการณ์ของตนเอง

จากการแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านของนักการศึกษาดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ข้างต้นนั้นจะ เห็นว่าระดับความเข้าใจในการอ่านนั้นมีหลายระดับคือระดับความจำซึ่งเป็นความเข้าใจในระดับต้น ระดับการแปลความหมายระดับตีความระดับการนำไปประยุกต์ใช้ระดับการคิดวิเคราะห์ ระดับการสังเคราะห์ และระดับการประเมินผลซึ่งเป็นระดับ ที่ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้อย่างดีที่สุด

4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ การที่ผู้อ่านสามารถอ่านด้วยความเข้าใจตรงตามที่ต้องการสื่อความหมายนั้นต้องอาศัยปัจจัยต่างๆ ช่วย ซึ่ง Pearson and Johnson (1978) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่านเพื่อความ เข้าใจ ไว้ดังนี้ ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจได้แก่

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) โดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับภาษา ระดับ คือ เสียง คำ ความหมาย และ โครงสร้าง ซึ่งในระยะเริ่มเรียนผู้เรียนจะเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวอักษรและความหมายของคำแต่ละคำการนำคำเรียงประโยคเมื่อมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น ผู้เรียนจะสามารถอ่านด้วยความเข้าใจมากขึ้น ในส่วนของความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านนั้น Smith and Robinson (1981) ได้แสดง ความคิดเห็นว่าความรู้ทางภาษามีความสำคัญต่อการอ่านบทอ่านหรือข้อเขียนต่างๆ ซึ่งบทอ่าน และ ข้อเขียนจะประกอบด้วยองค์ประกอบต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ทางการเขียนที่ถูกนำมาเป็นคำใช้แทนเสียงพูด(Graphemes)
2. หน่วยของภาษาที่เล็กที่สุดที่มีความหมาย(Morpheme) เช่น bells ประกอบด้วยหน่วยของภาษาสองหน่วย คือ bells และ s ซึ่ง s เป็นหน่วยของภาษาที่มีความหมายเป็นพหูพจน์
3. โครงสร้างของภาษาหรือการนำเอาคำมาเรียงกันเพื่อให้เป็นภาษาที่เหมาะสมหรือเป็นประโยค (Syntax)
4. ความหมายในภาษา(Semantics)เป็นความหมายเฉพาะคำใดคำหนึ่ง แต่เป็นความหมายเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างคำต่างๆด้วย

2. ความสนใจและแรงจูงใจ (Interest and Motivation) ความสนใจเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ช่วยให้ เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านนักเรียนจะเข้าใจเรื่องราวต่างๆที่อ่าน ได้ดีขึ้นถ้านักเรียนมีความสนใจเรื่องนั้นๆ ดังนั้นในการช่วยนักเรียนพัฒนาการอ่านด้วยความเข้าใจ ครูสามารถสร้างความสนใจ โดยใช้สื่อต่างๆ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรื่องที่อ่านด้วยความเข้าใจ สำหรับด้านแรงจูงใจนั้นจะเกิดจากความสนใจ ผู้สอนสามารถสร้างแรงจูงใจในการอ่านให้กับผู้เรียนโดยการให้สิ่งเร้า ให้กำลังใจเสนอผลสะท้อนกลับ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่าน

3. ความสามารถในการอ่านและการตีความ (Ability to read and to interpret) เป็นความสามารถในการอ่านที่เข้าใจความหมายของข้อความได้อย่างรวดเร็ว สามารถที่จะใช้การรู้ความหมาย ของคำช่วยตีความในส่วนอื่นๆ ที่ไม่รู้ เข้าใจวิธีการเรียบเรียงเนื้อหา และความสัมพันธ์ระหว่าง ประโยคต่างๆ

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของเนื้อหา(Textschema) เนื้อเรื่อง หรือ บทอ่านแต่ละชิ้นมีลักษณะ โครงสร้างที่แตกต่างกันซึ่งสะท้อนให้เห็นความเชื่อและวัฒนธรรมของผู้เขียน ถ้าเนื้อเรื่องเสนอเรื่องราวแตกต่างไปจากวัฒนธรรมและประสบการณ์ของผู้่านการอ่านก็อาจไม่ ประสบความสำเร็จได้

ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการอ่านด้วยความเข้าใจได้แก่

1. เนื้อเรื่องหรือข้อเขียนผู้อ่านจะไม่เข้าใจเนื้อเรื่องที่มีเนื้อเรื่องไม่สมบูรณ์เว้นแต่ในกรณีที่ ผู้อ่านมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเนื้อเรื่องนั้นมาก่อน

2. สภาพแวดล้อมทางบ้าน สภาพแวดล้อมทางบ้านเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อ การอ่าน ครอบครัวที่มีความพร้อมมีการเตรียมตัวเด็กล่วงหน้า ในด้านภาษา และความคิดต่างๆ จะส่งผลต่อ ความสามารถในการอ่านเมื่อเข้าเรียนในโรงเรียน

3. สภาพแวดล้อมทาง โรงเรียนประกอบด้วยครูเพื่อนและสภาพห้องเรียนครูเป็นผู้มีบทบาทช่วยพัฒนาการอ่านด้วยความเข้าใจของนักเรียนได้ โดยการสร้างบรรยากาศในการเรียน การสอน การเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนการอ่าน การเลือกใช้แบบเรียนเหมาะสมกับ ความสามารถของนักเรียนตลอดจนการเลือกใช้คำถามต่างๆเหมาะสมกับระดับของนักเรียนสำหรับ กลุ่มเพื่อนก็มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจเช่น กลุ่มเพื่อนที่มีการแข่งขันจะช่วย กระตุ้นให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนครูอาจฝึกให้นักเรียนทำงานร่วมกันได้โดยให้นักเรียนมี ความสามารถในการอ่านสูงช่วยนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่าน ในด้านสภาพห้องเรียนที่มีความ

พร้อมในด้านแหล่งค้นคว้า และมีบรรยากาศที่ดี จะช่วยกระตุ้น ให้นักเรียนค้น คว้าและรักการอ่าน ได้

จากปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่านข้างต้นอาจกล่าวได้ว่าความเข้าใจในการอ่านของผู้อ่าน อาจ มีสาเหตุมาจากปัจจัยต่างๆทั้งภายในและภายนอกโดยปัจจัยภายในประกอบด้วย ความรู้ทาง ภาษา ความสนใจ และแรงจูงใจ ความสามารถในการอ่าน และการตีความ ความสามารถในการ วิเคราะห์โครงสร้างของเนื้อหาส่วนปัจจัยภายนอกประกอบด้วยเนื้อเรื่องหรือข้อเขียนที่ผู้อ่าน ไม่มี ความรู้ เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านสภาพแวดล้อมทางบ้านสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนที่มีเพื่อนครู สภาพ ห้องเรียน ซึ่งปัจจัยทั้งภายนอก และภายในเหล่านี้ล้วนแล้ว แต่ส่งผลต่อความสามารถในการ อ่านของผู้อ่านทั้งสิ้น

5. วิธีวัดความเข้าใจในการอ่าน

สุภทรา อักษรานุเคราะห์ (2531, 59-61.) ได้กล่าวว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่เสริม และพัฒนาการ สอนทักษะอื่นๆคือฟัง-พูดและเขียนฉะนั้นการประเมินผลอาจทำได้โดยการให้ ผู้เรียนอ่านแล้วแสดงความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน โดยแสดงออกมาโดยใช้ทักษะการฟัง-พูด หรือเขียน ได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้ คือ

1. ให้หาความหมายของคำศัพท์
2. ให้บอกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse Features)
3. ให้หาความหมายจากประโยคที่กำหนดให้
4. ให้ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยใช้คำถามแบบมีคำตอบให้เลือก (Multiple Choices)
5. ให้เรียงลำดับสิ่งที่อ่านให้ถูกต้อง
6. ให้เติมคำลงในช่องว่างโดยใช้วิธีโคลซ (Cloze Test)
7. ให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างง่ายๆ
8. ให้ตั้งชื่อเรื่อง

2.3.6 ประโยชน์ของการอ่าน

1. ทำให้มีความรู้ในวิชาการด้านต่าง ๆ อาจเป็นความรู้ทั่วไป หรือความรู้เฉพาะด้านก็ได้ เช่น การอ่านตำราแขนงต่าง ๆ หนังสือคู่มือ หนังสืออ่านประกอบในแขนงวิชาต่าง ๆ เป็นต้น
2. ทำให้รอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ การอ่านหนังสือพิมพ์การอ่านจากสื่อสารสนเทศต่าง ๆ ในสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศแล้ว ยังจะได้ทราบข่าวกึ่งา ข่าวบันเทิง บทความ วิจัย ตลกดจนการ โฆษณาสินค้าต่าง ๆ อีกด้วย ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับความเป็นอยู่ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมของตนในขณะนั้น ๆ

3. ทำให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการได้ การอ่านหนังสือจะช่วยตอบคำถามที่เราข้องใจสงสัย ต้องการรู้ได้ เช่น อ่านพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำ อ่านหนังสือกฎหมายเมื่อต้องการรู้ข้อปฏิบัติ อ่านหนังสือคู่มือและวิธีเรียนเพื่อต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน เป็นต้น

4. ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาดี น่าอ่าน น่าสนใจ ย่อมทำให้ผู้อ่านมีความสุข ความเพลิดเพลิน เกิดอารมณ์คล้อยตามอารมณ์ของเรื่องนั้น ๆ ผ่อนคลายความตึงเครียด ได้ข้อคิด และยังเป็นการยกระดับจิตใจผู้อ่านให้สูงขึ้นได้อีกด้วย

5. ทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการในการอ่านผู้ที่อ่านหนังสือสม่ำเสมอเกิดความชำนาญในการอ่าน สามารถอ่านได้เร็ว เข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ง่าย จับใจความได้ถูกต้อง เข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่อง และสามารถประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล

6. ทำให้ชีวิตมีพัฒนาการเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ ผู้อ่านมากย่อมรู้เรื่องราวต่าง ๆ มาก เกิดความรู้ความคิดที่หลากหลายกว้างไกล สามารถนำมาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนให้ชีวิตมีคุณค่า และมีระเบียบแบบแผนที่ดียิ่งขึ้น

7. ทำให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดีและเสริมสร้างบุคลิกภาพ ผ่านมากย่อมรอบรู้มาก มีข้อมูลต่างๆ สั่งสมไว้มาก เมื่อสนทนากับผู้อื่นย่อมมีความมั่นใจไม่ขาดเงินเพราะมีภูมิรู้ สามารถถ่ายทอดความรู้ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ได้ ผู้รอบรู้จึงมักได้รับการยอมรับและเป็นที่เชื่อถือจากผู้อื่น

2.3.7 การอ่านจับใจความ

1. ความหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นสิ่งจำเป็นมากในการอ่าน เมื่ออ่านแล้วจับใจความสำคัญได้จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนเสนอไว้ ได้มีผู้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ต่างๆกันดังที่

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2526,17.) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า"การอ่านจับใจความ เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ได้เข้าใจ"

สมพร มั่นตะสูตร (2526, 23.) กล่าวว่า "การอ่านจับใจความ หมายถึง ความเข้าใจในการอ่านเรื่องราวต่างๆ ที่มีปัจจัยสำคัญ คือ การรู้จักคำศัพท์มาก เพราะการรู้จักคำศัพท์มากจะทำให้เข้าใจเรื่องราวได้ดี" และพรทิพย์ สุทธิพันธ์ (2529, 12.) ได้สรุปความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความ คือ อ่านเพื่อจับเนื้อหาสาระของเรื่องได้

จากคำกล่าวทั้งหมดพอสรุปได้ว่าการอ่านจับใจความ คือ กระบวนการที่ ผู้อ่านสรุปความที่ได้จากการอ่านเรื่องราวหรือสื่อต่าง ๆ เพื่อเก็บเนื้อหาสาระที่เป็นแก่นของเรื่อง จุดมุ่งหมายของเนื้อเรื่องที่อ่านเพื่อเกิดความเข้าใจในการอ่านและสรุปเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การอ่านจับใจความอย่างมีประสิทธิภาพ

การอ่านจะเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้อ่านได้นั้น ผู้อ่านจะต้องจับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านให้ได้แล้วนำไปปฏิบัติ ใจความสำคัญ หมายถึง ข้อความที่เป็นแกนหรือหัวใจของเรื่อง การจับใจความสำคัญในการอ่านก็คือ กรณีเอาข้อความ หรือประโยคที่เป็นหัวใจของเรื่องนั้นออกให้ได้ เพราะ ใจความสำคัญของเรื่อง จะเป็นใจความหลักในแต่ละบท แต่ละตอน หรือแต่ละเรื่อง ให้รู้ว่าแต่ละบท ตอนหรือเรื่องนั้น กล่าวถึงเรื่องอะไรเป็นสำคัญ ดังนั้น การจับใจความ สำคัญของเรื่อง ที่อ่าน จะทำให้มีความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างแจ่มแจ้ง

3. หลักการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์นั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ในการอ่าน คืออ่านเรื่องราวทั้งหมดให้เข้าใจ จับใจความสำคัญของแต่ละตอน แล้วตั้งคำถามสั้น ๆ ว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร แล้วสรุปใจความสำคัญของทุก ๆ ตอน และขยายความในคำตอบเมื่อต้องการรายละเอียด ส่วนการอ่านจับใจความจะให้ผลนั้นนักเรียนต้องมีความรู้ พื้นฐานในการอ่าน ต้องเข้าใจความหมายของคำ ต้องมีสมาธิในการอ่าน มีสุขภาพกายและจิตใจดี และต้องมีการฝึกฝนอยู่เสมอ ดังที่ จรวยพร ธรณินทร์ (2529, 21.) ได้ให้หลักการอ่านจับใจความ ไว้ว่า ต้องให้ นักเรียนรู้จัก คำศัพท์ใหม่ๆ เพื่อให้เกิดความพอใจและให้นักเรียนรู้จักความหมายของคำอย่างแตกฉานจะทำให้ นักเรียนอ่านหนังสือได้อย่างกว้างขวาง เข้าใจเนื้อเรื่องและจับประเด็นได้ นอกจากนี้ วนิดา โสภากัญท์ (2530, 19.) และพูนศรีเชิดชัย(2531, 14.) ได้ให้หลักการอ่านจับใจความ ไว้สอดคล้องกันว่า นักเรียนต้องรู้จักมุ่งหมายในการอ่าน ประการสำคัญต้องพยายามจับใจความสำคัญของเรื่องให้ได้ รู้แนวคิดของเรื่องว่าเป็นหลักการอ่านจับใจความสามารถทำได้ดังนี้

1. การเข้าใจความหมาย

หลักเบื้องต้นในการจับใจความของสารที่อ่าน คือ การเข้าใจความหมาย ความหมาย มีหลายระดับ นับตั้งแต่ระดับคำ ส่วนวน ประโยค และข้อความ คำและส่วนวน เป็นระดับ ภาษาที่ต้องทำความเข้าใจเป็นอันดับแรก เพราะเป็นระดับที่จะนำไปสู่ความเข้าใจ ความหมายของประโยคและข้อความ ความหมายโดยตรง เป็นความหมายตามรูปคำที่กำหนดขึ้นและรับรู้ ได้ เข้าใจตรงกัน ความหมายประเภทนี้เป็นความหมายหลักที่ใช้สื่อสารทำความเข้าใจกัน คำที่มีความหมายโดยตรงในภาษาไทยมีลักษณะอย่างหนึ่งที่น่าจะเป็นอุปสรรคในการ สื่อสารลักษณะดังกล่าวความหมายโดยนัย เป็นความหมายที่สื่อหรือนำความคิดให้เกี่ยวโยงไปถึงบางสิ่งบางอย่างที่มีลักษณะหรือคุณสมบัติเหมือนกับคำที่มีความหมายโดยตรง บางท่านเรียกว่า ความหมายรอง หรือความหมายแฝง เปรียบเทียบโดยอาศัยนัยของความหมาย ของคำเดิม

2.3.7 วิธีการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความที่มีประสิทธิภาพนั้น นักเรียนจะต้องสามารถจับใจความได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องซึ่งจะต้องมีกลวิธีในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ คือ ครั้งแรกให้อ่านผ่านไปก่อน เพื่อให้รู้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง ต่อไปจึงอ่านให้ละเอียด ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องให้ชัดเจน แล้วตอบคำถามสั้นๆ ทดสอบความเข้าใจและสุดท้ายจึงเรียบเรียงใจความสำคัญของเนื้อเรื่องด้วยตนเอง ส่วนเรื่องที่น่ามาให้นักเรียนฝึกอ่านจับใจความ ควรเป็นเรื่องที่เหมาะสมกับระดับชั้นเรียนและความสามารถของนักเรียน ครูควร แนะนำให้นักเรียนรู้ว่าใจความสำคัญของเรื่อง มักอยู่บรรทัดแรกๆ หรืออยู่ตอนสรุปท้ายเรื่อง ครูควรตั้งคำถามเป็นตอนๆ ให้นักเรียนอ่านข้อความเพื่อหาคำตอบ และให้เล่าเรื่องย่อแก้ไขสรุปความว่าในเรื่องกล่าวถึงใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ทำไมและเกิดผลอย่างไร แล้วเขียนบันทึกย่อไว้ การอ่านจับใจความต้องแก่ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาอย่างต่อเนื่องแก้ไขให้ถูกวิธีตั้งแต่ทำนอง ต้องนั่งในท่าสบาย หลังไม่งอ เคลื่อนสายตจากจุดที่สายตาจับตัวหนังสือต่อไปเรื่อยๆ พยายาม ลดการมองย้อนกลับ ศึกษาคำศัพท์เพิ่มขึ้น หัดจับประเด็นสำคัญที่อ่าน มีการบันทึกผลการอ่าน ทุกครั้ง เพื่อเสริมแรงในการอ่าน

การอ่านจับใจความให้บรรลุจุดประสงค์ มีแนวทางดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านได้ชัดเจน เช่น อ่านเพื่อหาความรู้ เพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อบอกเจตนาของผู้เขียน เพราะจะเป็นแนวทางกำหนดการอ่านได้อย่างเหมาะสม และจับใจความหรือคำตอบได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

2. สืบสวนประกอบของหนังสืออย่างคร่าวๆ เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ คำชี้แจง การใช้หนังสือ ภาคผนวก ฯลฯ เพราะส่วนประกอบของหนังสือจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องหรือหนังสือที่อ่านได้กว้างขวางและรวดเร็ว

3. ทำความเข้าใจลักษณะของหนังสือว่าประเภทใด เช่น สารคดี ตำรา บทความ ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้มีแนวทางอ่านจับใจความสำคัญได้ง่าย

4. ใช้ความสามารถทางภาษาในด้านการแปลความหมายของคำ ประโยค และข้อความต่างๆอย่างถูกต้องรวดเร็วใช้ประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาประกอบ จะทำความเข้าใจและจับใจความที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ขั้นตอนการอ่านจับใจความ

1. อ่านผ่านๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านว่าด้วยเรื่องอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง

2. อ่านให้ละเอียด เพื่อทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่องเพราะจะทำให้ความเข้าใจไม่ติดต่อกัน

3. อ่านซ้ำตอนที่ไมเข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจบางตอนให้แน่นอนถูกต้อง
4. เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยตนเอง

ประโยชน์ของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นความสามารถที่ผู้อ่านจะจำประเด็นสำคัญที่ได้จากการอ่าน ผู้มีความสามารถในการอ่านจับใจความ จะช่วยในการอ่านหนังสือ การอ่านจับใจความสำคัญได้ก่อนประโยชน์จากการอ่านมากมาย เพราะ การอ่านจับใจความเป็นทักษะที่มีความจำเป็น ในชีวิตประจำวัน นักเรียน นักศึกษา ต้องใช้ในการแสวงหาความรู้และเมื่อจบไปแล้ว ก็ต้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน หากขาดด้านการอ่านจับใจความนี้แล้วนี้ ย่อมประสบความล้มเหลวในการอ่าน เพราะอ่านจับใจความเป็นกุญแจดอกสำคัญที่ช่วยพัฒนาการอ่านของเด็กให้ก้าวหน้าไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ ส่วน สุปราณีพฤดิการณ์ (2530, 29.) ได้กล่าวถึงประโยชน์ ของการอ่านจับใจความว่า "ผู้มีประสบการณ์ทางการอ่านหนังสือมาก ย่อมได้รับประโยชน์จาก การอ่านหนังสือเล่มหนึ่งๆ มากกว่าผู้อื่นจากข้อความที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความมีประโยชน์อย่างยิ่งที่นำมา ใช้เป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ และมีความจำเป็นเพื่อใช้ในการชีวิตประจำวัน

2.4 การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) โดยใช้เทคนิค (Learning Together : LT)

2.4.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนับว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือมิใช่เป็นเพียงจัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม เช่น ทำรายงาน ทำกิจกรรมประดิษฐ์หรือสร้างชิ้นงาน อภิปราย ตลอดจนปฏิบัติการทดลองแล้ว ผู้สอนทำหน้าที่สรุปความรู้ด้วยตนเองเท่านั้น แต่ผู้สอนจะต้องพยายามใช้กลยุทธ์วิธีให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการประมวลสิ่งทีมาจากการทำกิจกรรมต่างๆ จัดระบบความรู้สรุปเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเองเป็นหลักการสำคัญ พิมพันธ์ เศษะคุปต์ (2544, 15.) ดังนั้นการเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และผู้เรียนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผู้สอนจะต้องเลือกเทคนิคจะต้องมีความพร้อมที่จะร่วมกันทำกิจกรรม รับผิดชอบงานกลุ่มร่วมกัน โดยที่จะประสบความสำเร็จได้เมื่อสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้บรรลุตามจุดมุ่งหมายเดียวกัน นั่นคือ การเรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมากยิ่งขึ้น ในบทนี้จะกล่าวถึง รายละเอียดของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบไปด้วย ความหมาย วัตถุประสงค์ องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนเป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม ขั้นตอนการจัดกิจกรรม เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิธีการเรียนแบบร่วมมือ ประโยชน์

ของการเรียนแบบร่วมมือ เงื่อนไขการเลือกวิธีการสอนแบบต่าง ๆ และเหตุผลของการผสมผสาน การสอนแบบต่าง ๆ และสรุปท้ายบทรวมทั้งในตอนท้ายจะมีกิจกรรมและคำถามท้ายบท

2.4.2 ความสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือได้ มีนักวิชาการให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, 121.) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม หมายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกัน ทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้

สลาวิน (Slavin, 1987, 7-13.) อ้างใน ไสว พักขาว (2544, 192.) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบเป็นกลุ่มเล็กๆ โดยทั่วไปมีร่วมมือว่า หมายถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกัน สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการเรียนต่างกัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับการสอน และช่วยเพื่อนสมาชิกให้เกิดการเรียนรู้ด้วย มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน คือ เป้าหมายของกลุ่ม

ไสว พักขาว (2554, 193.) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการจัดการเรียน การสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้ง ในส่วนตน และส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

จากความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มเล็กๆประมาณ 4-6 คน และร่วมกันรับผิดชอบงานในกลุ่มที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้เกิดเป็นความสำเร็จของกลุ่ม สำหรับ วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, 121.) ได้กล่าวว่า ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มได้ฝึกบทบาทหน้าที่และ ความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม

2. เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดค้นคว้า ทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทักษะการคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การตัดสินใจ การตั้งคำถาม ตอบคำถาม การใช้ภาษา การพูด ฯลฯ

3. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางสังคม การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละ การยอมรับกันและกัน การไว้วางใจ การเป็นผู้นำ ผู้ตาม ฯลฯ

ลักษณะของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

อากรณ ใจเที่ยง (2550, 121.) ได้กล่าวถึง การจัดการกิจกรรมแบบร่วมแรงร่วมใจว่า มีลักษณะ ดังนี้

1. มีการทำงานกลุ่มร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม
2. สมาชิกในกลุ่มมีจำนวนไม่ควรเกิน 6 คน
3. สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันเพื่อช่วยเหลือกัน
4. สมาชิกในกลุ่มต่างมีบทบาทรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เช่น
  - เป็นผู้นำกลุ่ม (Leader)
  - เป็นผู้อธิบาย (Explainer)
  - เป็นผู้จดบันทึก (Recorder)
  - เป็นผู้ตรวจสอบ (Checker)
  - เป็นผู้สังเกตการณ์ (Observer)
  - เป็นผู้ให้กำลังใจ (Encourager) ฯลฯ

สมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกัน ยึดหลักว่า “ความสำเร็จของแต่ละคน คือ ความสำเร็จของกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความสำเร็จของทุกคน”

2.4.3 องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1987, 13–14.) อังใน ไสว พักขาว (194-193.) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

1. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (Positive Interdependence) หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่าง ๆ ในการทำงาน ทุกคนมีบทบาท หน้าที่ และประสบความสำเร็จร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีความรู้สึกที่ตนประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จด้วย สมาชิกทุกคนจะได้รับผลประโยชน์ หรือรางวัล ผลงานกลุ่มโดยเท่าเทียมกัน เช่น ถ้าสมาชิกทุกคนช่วยกัน ทำให้กลุ่มได้คะแนน 90% แล้วสมาชิกแต่ละคนจะได้คะแนนพิเศษเพิ่มอีก 5 คะแนน เป็นรางวัล เป็นต้น

2. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน (Face To Face Promotive Interaction) เป็นการติดต่อสัมพันธ์กัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การอธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนในกลุ่มฟัง เป็นลักษณะสำคัญของการติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรงของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนั้น จึงควรมีการแลกเปลี่ยน ให้ข้อมูลย้อนกลับ เปิดโอกาสให้สมาชิกเสนอแนวความคิดใหม่ ๆ เพื่อเลือกในสิ่งที่เหมาะสมที่สุด

3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล เป็นความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละบุคคล โดยมีการช่วยเหลือส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่ม โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Group Skills) ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะเหล่านี้เสียก่อน เพราะเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบผลสำเร็จ นักเรียนควรได้รับการฝึกทักษะในการสื่อสาร การเป็นผู้นำ การไว้วางใจผู้อื่น การตัดสินใจ การแก้ปัญหา ครูควรจัดสถานการณ์ที่จะส่งเสริมให้นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือ สมาชิกทุกคนต้องทำความเข้าใจในเป้าหมายการทำงาน วางแผนปฏิบัติงานร่วมกัน ดำเนินงานตามแผนตลอดจนประเมินผล และปรับปรุงงาน

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในอันที่จะช่วยให้การเรียนรู้แบบร่วมมือดำเนินไปด้วยดี และบรรลุตามเป้าหมายที่กลุ่มกำหนด โดยเฉพาะทักษะทางสังคม ทักษะการทำงานกลุ่มย่อย และกระบวนการกลุ่มซึ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับการฝึกฝน ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเกิดความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

อากรณ ใจเที่ยง (2550, 122.) กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในการให้ผู้เรียนทำงานกลุ่ม ดังข้อต่อไปนี้

1. มีการพึ่งพาอาศัยกัน (Positive Interdependence) หมายถึง สมาชิกในกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกัน มีส่วนรับความสำเร็จร่วมกัน ใช้วัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน มีบทบาทหน้าที่ทุกคนทั่วกัน ทุกคนมีความรู้สึกว่าจะสำเร็จได้ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. มีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์ (Face to Face Promotive Interaction) หมายถึง สมาชิกกลุ่มได้ทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิด เช่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อธิบายความรู้แก่กัน ถามคำถาม ตอบคำถามกันและกัน ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน

3. มีการตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) เป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องตรวจสอบว่า สมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่มหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เช่น การสุ่มถามสมาชิกในกลุ่ม สังเกตและบันทึกการทำงานกลุ่ม ให้ผู้เรียน

อธิบายสิ่งที่ตนเรียนรู้ให้เพื่อนฟัง ทดสอบรายบุคคล เป็นต้น

4. มีการฝึกทักษะการช่วยเหลือกันทำงานและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Groups Skills) ผู้เรียนควรได้ฝึกทักษะที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ เช่น ทักษะการสื่อสาร การยอมรับและช่วยเหลือกัน การวิจารณ์ความคิดเห็น โดยไม่วิจารณ์บุคคล การแก้ปัญหาความขัดแย้ง การให้ความช่วยเหลือ และการเอาใจใส่ต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน การทำความรู้จักและไว้วางใจผู้อื่น เป็นต้น

5. มีการฝึกกระบวนการกลุ่ม (Group Process) สมาชิกต้องรับผิดชอบต่อการทำงานของกลุ่ม ต้องสามารถประเมินการทำงานของกลุ่มได้ว่า ประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด ต้องแก้ไขปัญหาที่ใด และอย่างไร เพื่อให้การทำงานกลุ่มมีประสิทธิภาพดีกว่าเดิม เป็นการฝึกกระบวนการกลุ่มอย่างเป็นกระบวนการ

จากองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ จึงสรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ นั้นมีองค์ประกอบ 5 ประการด้วยกัน คือ

1. มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยสมาชิกแต่ละคนมีเป้าหมายในการทำงานกลุ่มร่วมกัน ซึ่งจะต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของการทำงานกลุ่ม

2. มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์ เป็นการให้สมาชิกได้ร่วมกันทำงานกลุ่มกันอย่างใกล้ชิด โดยการเสนอและแสดงความคิดเห็นกันของสมาชิกภายในกลุ่ม ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน

3. มีความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน หมายความว่า สมาชิกภายในกลุ่มแต่ละคนจะต้องมีความรับผิดชอบในการทำงาน โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล

4. มีการใช้ทักษะกระบวนการกลุ่มย่อย ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะเหล่านี้เสียก่อน เพราะเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบความสำเร็จ เพื่อให้นักเรียนจะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้กระบวนการกลุ่ม ซึ่งเป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือ วิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในการวางแผนปฏิบัติงานและเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน โดยจะต้องดำเนินงานตามแผนตลอดจนประเมินผลและปรับปรุงงาน

ความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนเป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม

ไสว พักขาว (2544, 195.) ได้กล่าวว่า จากองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งได้แก่ ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก การปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมกันและกัน ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล การใช้ทักษะระหว่างบุคคล การ

ทำงานกลุ่มย่อย และกระบวนการกลุ่ม องค์ประกอบเหล่านี้ทำให้การเรียนรู้แบบร่วมมือแตกต่างออกไปจากการเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม (Traditional Learning) กล่าวคือ การเรียนเป็นกลุ่มแบบดั้งเดิมนั้น เป็นเพียงการแบ่งกลุ่มการเรียนรู้ให้นักเรียนปฏิบัติงานร่วมกัน แบ่งงานกันทำสมาชิกในกลุ่มต่างทำงานเพื่อให้งานสำเร็จ เน้นที่ผลงานมากกว่ากระบวนการในการทำงาน ดังนั้นสมาชิกบางคนอาจมีความรับผิดชอบในตนเองสูง แต่สมาชิกบางคนอาจไม่มีความรับผิดชอบ ขอเพียงมีชื่อในกลุ่ม มีผลงานออกมาเพื่อส่งครูเท่านั้น ซึ่งต่างจากการเรียนเป็นกลุ่มแบบร่วมมือที่สมาชิกแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและต่อเพื่อนสมาชิกในกลุ่มด้วย จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1987, 25.) อ้างใน ไสว พักขาว (2544, 195.) ได้สรุปความแตกต่างระหว่างกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกับกลุ่มการเรียนรู้แบบดั้งเดิมไว้ดังนี้

ตารางที่ 4 ความแตกต่างของการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนรู้แบบดั้งเดิม

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)	การเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม (Traditional Learning)
<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกระหว่างสมาชิก 2. สมาชิกเอาใจใส่รับผิดชอบต่อตนเอง 3. สมาชิกมีความสามารถแตกต่างกัน 4. สมาชิกผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ 5. รับผิดชอบร่วมกับสมาชิกด้วยกัน 6. เน้นผลงานและการคงอยู่ซึ่งความเป็นกลุ่ม 7. สอนทักษะทางสังคมโดยตรง 8. ครูคอยสังเกตและหาโอกาสแนะนำ 9. สมาชิกกลุ่มมีกระบวนการทำงานเพื่อประสิทธิผลกลุ่ม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขาดการพึ่งพากันระหว่างสมาชิก 2. สมาชิกขาดความรับผิดชอบในตนเอง 3. สมาชิกมีความสามารถเท่าเทียมกัน 4. มีผู้นำที่ได้รับการแต่งตั้งเพียงคนเดียว 5. รับผิดชอบเฉพาะตนเอง 6. เน้นที่ผลงานเพียงอย่างเดียว 7. ทักษะทางสังคมถูกละเลย 8. ครูขาดความสนใจหน้าที่ของกลุ่ม 9. ขาดกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, 122-123.) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

ผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์ของบทเรียนผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละประมาณไม่เกิน 6 คน มีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันผู้สอนแนะนำวิธีการทำงานกลุ่มและบทบาทของสมาชิกในกลุ่ม

2. ขั้นสอน

ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียนบอกปัญหาหรืองานที่ต้องการให้กลุ่มแก้ไขหรือคิดวิเคราะห์หาคำตอบ ผู้สอนแนะนำแหล่งข้อมูล ค้นคว้า หรือให้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการคิดวิเคราะห์ผู้สอนมอบหมายงานที่กลุ่มต้องทำให้ชัดเจน

3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม

ผู้เรียนร่วมมือกันทำงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ ทุกคนร่วมรับผิดชอบ ร่วมคิด ร่วมแสดงความคิดเห็น การจัดกิจกรรมในขั้นนี้ ครูควรใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ที่น่าสนใจและเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น การเล่าเรื่องรอบวง มุมสนทนา คู่ตรวจสอบ คู่คิด ฯลฯ ผู้สอนสังเกตการณ์ทำงานของกลุ่ม คอยเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้ความกระจ่างในกรณีที่ผู้เรียนสงสัย ต้องการความช่วยเหลือ

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ขั้นนี้ผู้เรียนจะรายงานผลการทำงานกลุ่ม

ผู้สอนและเพื่อนกลุ่มอื่นอาจซักถามเพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดเจน เพื่อเป็นการตรวจสอบผลงานของกลุ่มและรายบุคคล

5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ขั้นนี้ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ผู้สอนควรช่วยเสริมเพิ่มเติมความรู้ ช่วยคิดให้ครบตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มทั้งส่วนที่เด่นและส่วนที่ควรปรับปรุงแก้ไข

2.4.4 การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together)

ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

ไสว พิกขาว (2542, 151.) ได้อธิบายความหมายของเทคนิคที่ใช้ในการเรียนแบบร่วมมือแบบ (Learning Together) ไว้ว่า เป็นวิธีที่เหมาะสมกับการสอนที่มีโจทย์ปัญหา การคำนวณ หรือ การฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ เป็นรูปแบบที่มีการกำหนดสถานการณ์และเงื่อนไขให้นักเรียนทำผลงานเป็นกลุ่ม ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแบ่งปันเอกสารการแบ่งงานที่เหมาะสม และการให้รางวัลกลุ่ม

สุวิทย์ มูลคำ (2546, 90.) ได้ให้รายละเอียดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบร่วมเรียนรู้ (Learning Together : LT) เป็นวิธีการที่เหมาะสมกับเนื้อหากิจกรรมการเรียนรู้ที่มีลำดับขั้นตอนแน่นอน ผู้เรียนทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม โดยแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างเด่นชัดเพื่อให้ได้มาซึ่งผลงานกลุ่ม

ทศนา แคมมณี (2548, 69-70.) ได้อธิบายถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้โดยใช้เทคนิค LT ไว้ว่า เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมืออีกรูปแบบหนึ่งที่มีกระบวนการที่ง่ายไม่ซับซ้อนที่แบ่งกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 4 คน โดยจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มลดความสามารถที่เก่ง ปานกลาง อ่อน อยู่ด้วยกัน กลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน ศึกษาเนื้อหาพร้อมกัน โดยกำหนดให้แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ช่วยกลุ่มในการเรียนรู้ เช่น สมาชิกคนที่ 1 : อ่านคำสั่ง สมาชิกคนที่ 2 : หาคำตอบ สมาชิกคนที่ 3 : หาคำตอบ สมาชิกที่ 4 : ตรวจสอบคำตอบ กลุ่มย่อยสรุปคำตอบร่วมกันส่งคำตอบนั้นเป็นผลงานของกลุ่ม ผลงานของกลุ่มได้คะแนนเท่าไรสมาชิกทุกคนจะได้คะแนนนั้นเท่ากันทุกคน ดังนั้นผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น ให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น สมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, 23.) ได้เรียกรูปแบบร่วมเรียนรู้ว่า กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together : LT) กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน เป็นเทคนิคการจัดการจัดกิจกรรมที่ให้สมาชิกในกลุ่มได้รับผิดชอบ มีบทบาทหน้าที่ทุกคน เช่น เป็นผู้อ่าน เป็นผู้จัดบันทึก เป็นผู้รายงานนำเสนอ เป็นต้น ทุกคนช่วยกันทำงาน จนได้ผลงานสำเร็จ ส่งและนำเสนอผู้สอน

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือแบบ LT (Learning Together) เป็นเทคนิคที่มีกระบวนการในการสอนที่ไม่ยุ่งยากและซับซ้อน โดยกระบวนการคือให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันศึกษาเนื้อหาพร้อมกัน โดยกำหนดให้แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ช่วยกลุ่มในการเรียนรู้ และสรุปคำตอบร่วมกันเป็นผลงานของกลุ่ม โดยสมาชิกในมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT

สุวิทย์ มูลคำ (2546, 91.) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของเทคนิค LT ดังนี้

1. เพื่อฝึกทักษะเฉพาะเรื่อง เช่น การทดลอง การแก้ปัญหา หรือการสรุปผล
2. เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านความรับผิดชอบการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ทิสนา แคมมณี (2548, 69-70.) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของเทคนิค LT ดังนี้

1. เพื่อมุ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ด้วยตนเอง และด้วยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ
2. เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะทางสังคมต่าง ๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์
3. เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด การแก้ปัญหา

ขั้นตอนการจัดการจัดการเรียนรู้แบบ LT

David Johnson and Robert Johnson (1991) ได้เสนอการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้ด้วยกัน ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีความคล้ายคลึงกับรูปแบบการสอนแบบสืบสวนสอบสวน (Group Investigation) ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้ด้วยกันนี้ จะแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มละความสามารถ เน้นการสร้างกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมก่อนที่จะทำงานร่วมกันจริง และเน้นการอภิปรายในกลุ่มว่าสมาชิกทำงานช่วยกันได้ดีเพียงใด การเรียนรู้แบบการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้ด้วยกัน มีลักษณะการเรียนรู้ ดังนี้

1. ครูกำหนดงานให้นักเรียนทำ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่นักเรียนเคยเรียนมาก่อน กำหนดว่าให้ทำงานอะไร แต่ไม่ได้กำหนดรายละเอียดของงาน เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีความคิดสร้างสรรค์ผลงานเอง อาจจะเป็นงานขนาดใหญ่ที่ต้องทำทั้งชั้นเรียน แต่ต้องมีการแบ่งงานกันทำใน ส่วนต่าง ๆ และนำมารวมกัน และจะต้องรับรู้ในงานส่วนอื่น ๆ ของเพื่อนนักเรียนคนอื่นที่ทำได้ด้วย
2. การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม โดยความสามารถ ซึ่งแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3-5 คนและทำงานตามที่ครูได้กำหนดไว้ให้ จากนั้นร่วมกันวางแผนการทำงาน มอบหมายบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนให้ชัดเจน
3. งานที่ทำนั้นมีลักษณะที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน สมาชิกกลุ่ม มีความรับผิดชอบในงานส่วนของตนเอง เมื่องานในส่วนของตนเองเสร็จแล้ว จะนำงานของทุกคนมารวมเป็นงานของกลุ่ม ดังนั้นความสำเร็จของกลุ่มเกิดจากความร่วมมือของสมาชิกกลุ่มทุกคน
4. มีการนำเสนอผลงานเมื่องานเสร็จสิ้นลง โดยสมาชิกกลุ่มได้ร่วมปรึกษาถึงวิธีการนำเสนอผลงานและวิธีการทำงานของกลุ่ม
5. ครูเป็นผู้ประเมินผลการทำงานของกลุ่ม โดยเน้นผลงานและกระบวนการทำงาน ซึ่ง

มีวิธีการประเมิน โดยคัดเลือกตัวแทนกลุ่มออกมาสอบถามเกี่ยวกับงานที่ได้ทำ และกระบวนการทำงานของกลุ่ม

วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2542, 39.) ได้อธิบายขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ LT ไว้ดังนี้

1. ครูและนักเรียนอภิปราย สรุปเนื้อหาที่เรียนในคาบที่แล้ว
2. แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มละความสามารถกัน กลุ่มละ 4-5 คน
3. ครูแจกใบงานกลุ่มละ 1 แผ่น
4. แบ่งหน้าที่ของผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มดังนี้

คนที่ 1 อ่านคำสั่งหรือขั้นตอนในการดำเนินงาน

คนที่ 2 ฟังขั้นตอนและจดบันทึก

คนที่ 3 อ่านคำถามและหาคำตอบ

คนที่ 4 ตรวจสอบคำตอบ (ข้อมูล)

5. แต่ละกลุ่มส่งกระดาษคำตอบเพียงแผ่นเดียวหรือส่งงาน 1 ชิ้น ผลงานที่เสร็จ และส่งเป็นผลงานที่ทุกคนในกลุ่มยอมรับ ซึ่งทุกคนในกลุ่มจะได้คะแนนเท่ากัน

6. ปิดประกาศชมเชยกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด

ไสว พักขาว (2547, 11.) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ไว้ดังนี้

1. ครูและนักเรียนทบทวนเนื้อหาเดิม หรือความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้อง

2. ครูแจกแบบฝึกหรือใบงานให้ทุกกลุ่ม กลุ่มละ 1 ชุดเหมือนกัน นักเรียนช่วยทำงานโดยแบ่งหน้าที่แต่ละคน เช่น นักเรียนคนที่ 1 อ่านคำแนะนำ คำสั่งหรือโจทย์ในการดำเนินงาน

นักเรียนคนที่ 2 ฟังขั้นตอนและรวบรวมข้อมูล

นักเรียนคนที่ 3 อ่านสิ่งที่โจทย์ต้องการทราบแล้วหาคำตอบ

นักเรียนคนที่ 4 ตรวจสอบคำตอบ

3. แต่ละกลุ่มส่งกระดาษคำตอบหรือผลงานเพียงชุดเดียว ถือเป็นผลงานที่สมาชิกยอมรับ และเข้าใจแบบฝึกหรือการทำงานชิ้นนี้แล้ว

4. ตรวจสอบคำตอบหรือผลงานให้คะแนนด้วยกลุ่มเองหรือครูก็ได้ กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รางวัลหรือติดประกาศไว้ที่บอร์ด

ข้อดีของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545,175.) ได้ศึกษาข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ (LT) ไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนมีความเอาใจใส่รับผิดชอบตัวเองและกลุ่มร่วมกับผู้อื่น
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกัน
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกและเรียนรู้ทักษะทางสังคมโดยตรง
5. ผู้เรียนมีความสุข สนุกสนานกับการเรียนรู้

ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548, 135.) ได้ศึกษาข้อดีของกระบวนการกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกันในการทำงานและการเรียนรู้
2. นักเรียนรู้ทักษะของการอยู่ร่วมกันในสังคม
3. นักเรียนซึ่งมีปฏิภิกิริยาต่อกันและกันนั้น ได้เกิดการเรียนรู้ในเจตคติ ค่านิยมและความรู้ซึ่งกันและกัน
4. นักเรียนได้ฟังความคิดเห็นจากคนอื่น ทำให้มีความคิดกว้างขวาง

ข้อจำกัดของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, 175.) ได้ศึกษาให้ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ (LT) ไว้ดังนี้

1. ถ้าผู้เรียนขาดการเอาใจใส่และความรับผิดชอบส่งผลให้ผลงานกลุ่มและการเรียนรู้ไม่ประสบผลสำเร็จ
2. เป็นวิธีการที่ผู้สอนจะต้องเตรียมการดูแลเอาใจใส่กระบวนการเรียน

ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548, 135.) ได้ศึกษาข้อจำกัดของกระบวนการกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. ถ้านักเรียนขาดความรับผิดชอบ ขาดความเอาใจใส่ ขาดความกระตือรือร้น จะส่งผลกระทบต่อกลุ่มการเรียนรู้ไม่ประสบความสำเร็จ

2. ในการทำงานร่วมกัน คิดร่วมกัน คนอ่อนไม่ออกความคิดหรือคิดช้า เป็นผลต่อการทำงานกลุ่มทำให้คนคิดช้าไม่ประสบความสำเร็จจากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า

การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันการเรียนรู้ (LT) มีดังนี้

1. ข้อดี

- 1.1 ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกันมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน
- 1.2 ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางสังคม การทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข
- 1.3 ส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนฝึกทักษะความเป็นผู้นำ มีความเชื่อมั่นในตนเองและรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น
- 1.4 ปลูกฝังให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อผู้อื่น / กลุ่ม
- 1.5 ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือเกื้อกูล ฟังพาทักษะกันและร่วมมือกัน

2. ข้อเสีย

2.1 ถ้านักเรียนคนหนึ่งขาดความรับผิดชอบจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือไม่ประสบความสำเร็จ

2.2 นักเรียนบางส่วนขาดการยอมรับความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนอ่อน

สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักเรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อให้ได้ผลงานกลุ่ม ในขณะที่ทำงานนักเรียนต้องช่วยกันคิดและช่วยกันตอบคำถาม พยายามทำให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมและทุกคนเข้าใจที่มาของคำตอบโดยให้นักเรียนขอความช่วยเหลือจากเพื่อนก่อนที่จะถามครู และครูชมเชยหรือให้รางวัลเป็นกลุ่มตามผลงานของกลุ่มนั้น ๆ

2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล หวังพานิช (2523, 137.) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึงคุณลักษณะ และประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมหรือจากการสอน จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผล (Level of Accomplishment) ของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร มีความสามารถอย่างไร

กรมวิชาการ (2534, 21.) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ปริมาณและทักษะของความรู้ในสาขาวิชาที่บุคคลได้รับลักษณะการจัดองค์ประกอบ และโครงสร้างของความรู้ และการใช้ประโยชน์โครงสร้างของความรู้ในการแก้ปัญหาในการคิดเชิงสร้างสรรค์ในการประเมินความน่าเชื่อถือของข้ออ้าง และในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

อารมณ สนานุกู (2539, 17.) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยความสามารถทั้งทางร่างกาย และสติปัญญา ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวบุคคล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น อาจจะได้จากการสังเกต การตรวจการบ้าน หรืออาจได้มาในรูปแบบของระดับคะแนนที่ได้จากโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อน และระยะเวลาที่นาน หรืออาจได้มาด้วยการวัดจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2531, 146.) ได้ให้ความหมายว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ของผู้เรียนที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งมักจะเป็นคำถามให้ผู้เรียนตอบด้วยกระดาษ และดินสอ (Paper and Pencil Test)

บุญชม ศรีสะอาด (2532, 52.) ได้ให้ความหมายว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึงแบบทดสอบที่ใช้ความรู้ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้ในเนื้อหา

สาระและตามจุดประสงค์ของวิชาหรือเนื้อหาที่สอบนั้น จากความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้างต้น พอสรุปคำจำกัดความ ความ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรม หรือจากการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถ หรือความสัมฤทธิ์ผล (Level of Accomplishment) ของบุคคลว่า เรียนรู้แล้วเท่าไร

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลมาจากองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (Intellectual Factor) และองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา (Non-intellectual Factor) การที่บุคคลจะประสบผลสำเร็จทางการศึกษามากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทั้งสองนี้ องค์ประกอบทางด้านสติปัญญาเป็นปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้หรือสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เป็นความสามารถในการคิดของบุคคล อันเป็นผลมาจากการสะสมของประสบการณ์ต่างๆ รวมถึงความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งความสามารถเหล่านี้วัดได้หลายทาง เป็นต้นว่า วัดสมรรถภาพทางสมอง วัดความถนัดทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการแก้ปัญหา ส่วนองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ก็มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อย ซึ่งได้แก่ทัศนคติที่มีต่อวิชาที่เรียน รูปแบบการสอน สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา คุณภาพการสอนของผู้สอน ลักษณะการคบเพื่อน การศึกษาของ บิดามารดา เป็นต้น (อารมณี สนานุกู, 2539, 17-18.)

ลักษณะการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล หวังพานิช (2523, 137.) ได้แบ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดมุ่งหมาย และลักษณะวิชาที่สอน ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบ คือ

1. การวัดด้านปฏิบัติการ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติ หรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถดังกล่าวในรูปการกระทำจริงให้ออกเป็นผลงาน เช่น วิชาศิลปะศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test)

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาซึ่งเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงพฤติกรรม ความสามารถในด้านต่างๆ สามารถวัดได้โดยใช้ “ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์”

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2531, 146-147.) แบ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็น 2 พวก คือ

1. แบบทดสอบของผู้สอน หมายถึง ชุดคำถามที่ผู้สอนเป็นผู้สร้างขึ้น ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนในห้องเรียนว่า ผู้เรียนมีความรู้มากแค่ไหน บทพร้องที่ตรงไหน จะได้สอนซ่อมเสริม หรือเป็นการวัดดูความพร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่ ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้สอน

2. แบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบประเภทนี้สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา หรือจากผู้สอนที่สอนวิชานั้น แต่ผ่านการทดลองคุณภาพหลายครั้ง จนกระทั่งคุณภาพดีพอ จึงสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบนั้น สามารถใช้เป็นหลักเปรียบเทียบผลเพื่อประเมินค่าของการเรียนการสอนในเรื่องใดๆ ก็ได้แบบทดสอบมาตรฐานจะมีคู่มือดำเนินการสอบ บอกวิธีสอบ และมีมาตรฐานในด้านการแปลคะแนนอันวย รุ่งรัศมี (2525, 19-111.) ได้ให้ความหมายว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 3 ด้าน คือ

1) ด้านความรู้ความคิด (Cognitive Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับกระบวนการต่างๆทางด้านสติปัญญา และสมอง เช่น การจดจำข้อเท็จจริง ความเข้าใจ ความคิด การตั้งสมมติฐาน และปัญหา

2) ด้านความรู้สึก (Affective Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโต และพัฒนาการในด้านความสนใจ คุณค่า ความซาบซึ้งและทัศนคติหรือเจตคติต่างๆของผู้เรียน

3) ด้านปฏิบัติการ (Psycho-Moto Domain) พฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะในการปฏิบัติและการดำเนินการ เช่น การทดลอง เป็นต้น

2.6 ความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง สภาวะจิตที่ปราศจากความเครียด เป็นความรู้สึกของบุคคลในทางบวก ความชอบ ความสบายใจ ความสุขใจต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่างๆ หรือเป็นความรู้สึกที่พอใจต่อสิ่งทำให้เกิดความชอบ ความสบายใจ และเป็นความรู้สึกที่บรรลุถึงความต้องการ ซึ่ง กาญจนนา (2546) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนและต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

พิน คงพูน (2549, 389.) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกรักชอบ ยินดี เต็มใจ หรือเจตนาที่ดีของบุคคลที่เขาได้รับการกระทำนั้นๆ

สมศักดิ์ อภิบาลศรี (2550, 54.) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด

หรือ เจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงาน หรือปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก

นวรรตน์ วิทยาคม (2550, 14.) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก หรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยม ประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับ และจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ เป็นความรู้สึกมีความสุข เมื่อเราได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งในระดับความพึงพอใจแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกัน ความพึงพอใจเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก จากสิ่งเร้าและจงใจ ซึ่งแสดงออกทางพฤติกรรม ในลักษณะความชอบ และไม่ชอบ ที่จะเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง (2555, 273.) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ ความรู้สึกที่ดี ที่ประทับใจ หรือเจตคติที่ดีของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้รับในเชิงบวก โดยสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย และจิตใจ บุคคลทุกคนมีความต้องการหลายสิ่งหลายอย่าง และมีความต้องการหลายระดับ ซึ่งหากได้รับการตอบสนองก็จะก่อให้เกิดความพึงพอใจ ลักษณะความพึงพอใจมี 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ความพึงพอใจที่นำไปสู่การเรียนรู้หรือการทำงาน เป็นการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนหรือผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้หรือการทำงานที่สูงกว่า ส่วนผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง ย่อมส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานที่ลดลง หมายความว่า ครูผู้สอนที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด จึงต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์ รวมทั้งสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียน ให้มีแรงจูงใจในการศึกษาและทำกิจกรรม จนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้

2. ผลของการเรียน/การปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานที่ถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่นๆ ผลการเรียนรู้/การปฏิบัติงานที่ดี ที่ประทับใจจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสมคุ้มค่า และนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ของผลการเรียน การปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปความพึงพอใจ รางวัล สิ่งตอบแทน ซึ่งแบ่งออกเป็นผลการตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) ผ่านการรับรู้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้เรียน/ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้เรียน/ผู้ปฏิบัติงาน หมายความว่า ครูผู้สอนที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยสื่อ/นวัตกรรมที่สร้างขึ้นแล้วเกิดความพึงพอใจ การเรียนรู้ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด จึงต้องคำนึงถึงคุณภาพของสื่อ/นวัตกรรม การจัดประสบการณ์หรือกิจกรรมในการใช้สื่อ/นวัตกรรม รวมทั้งสิ่งที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ด้วยสื่อ/นวัตกรรม เพื่อตอบสนองต่อการใช้สื่อ/

นวัตกรรมของผู้เรียนแล้วนำไปสู่ความพึงพอใจของผู้เรียน

จากคำกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก อารมณ์หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ตนต้องการหรือเป็นไปตามเป้าหมายที่ตนเองต้องการ ซึ่งเป็นสภาพความรู้สึกในเชิงบวก และต้องการดำเนินกิจกรรมนั้นให้ไปสู่ความสำเร็จ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ในการปฏิบัติงานใดๆ การที่ผู้ปฏิบัติงานจะเกิดความพึงพอใจต่อการทำงานนั้นมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจในงานที่มีอยู่ นักการศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าและตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจในการทำงานไว้ ดังนี้

เฮอ์เบอร์ค (Herzberg, 1959 , น. 113-115) ได้ศึกษาทฤษฎีที่เป็นมูลเหตุ ทำให้เกิดความพึงพอใจและได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานดังนี้

1. ปัจจัยกระตุ้น เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับการงาน ซึ่งมีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น ความสำเร็จของงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่
2. ปัจจัยค้ำจุน เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน และทำให้บุคคล เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสที่จะก้าวหน้าในอนาคต สถานะของอาชีพ และสภาพการทำงาน เป็นต้น

แมกเกรเกอร์ (McGregor, 1966, น.33-55) ได้ศึกษาธรรมชาติของมนุษย์ และอธิบายถึงเรื่องลักษณะของมนุษย์ว่ามี 2 ประเภท คือ

1. คนประเภทเอกซ์ (X) มีลักษณะดังนี้
  - 1.1 มีสัญชาตญาณที่จะหลีกเลี่ยงการทำงานทุกอย่าง
  - 1.2 มีความรับผิดชอบน้อย
  - 1.3 ชอบให้สั่งการ
  - 1.4 ไม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปรับปรุงองค์กร
  - 1.5 มีความปรารถนาให้ตอบสนองความต้องการด้านร่างกายและความปลอดภัย
2. คนประเภทวาย (Y) มีลักษณะดังนี้
  - 2.1 ชอบทำงาน เห็นว่าการทำงานเป็นของสนุก เหมือนการเล่นหรือการพักผ่อน
  - 2.2 มีความรับผิดชอบในการทำงาน
  - 2.3 มีความทะเยอทะยานและกระตือรือร้น
  - 2.4 สั่งการตนเองและสามารถควบคุมตนเองได้

2.5 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปรับปรุงงานและพัฒนาวิธีทำงาน

2.6 ปรารถนาเกียรติยศ ชื่อเสียง และความสำเร็จในชีวิต

เฟซิญ กิจระการ (2550, น.7) ได้กล่าวถึง แนวคิดของแฮทฟิลด์ และฮิวส์แมน ที่ได้ทำการพัฒนาแนวคิดของนักวิจัยต่างๆ มาเป็นเครื่องมือวัดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน พบว่าองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจ ซึ่งเป็นที่นิยมแพร่หลายในปัจจุบัน ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ประการ คือ

ตัวแปรที่ 1 องค์ประกอบเกี่ยวกับงานในปัจจุบัน แบ่งเป็น

1. ความตื่นเต้น/น่าเบื่อ
2. ความสนุกสนาน/ความไม่สนุกสนาน
3. ความโล่ง/ความกลัว
4. ความท้าทาย/ไม่ท้าทาย
5. มีความพอใจ/ไม่พอใจ

ตัวแปรที่ 2 องค์ประกอบทางด้านค่าจ้าง ประกอบด้วย

1. ถือว่าเป็นรางวัล/ไม่เป็นรางวัล
2. มาก/น้อย
3. ยุติธรรม/ไม่ยุติธรรม
4. เป็นทางบวก/เป็นทางลบ

ตัวแปรที่ 3 องค์ประกอบทางการเลื่อนตำแหน่ง

1. ยุติธรรม/ไม่ยุติธรรม
2. เชื่อถือได้/เชื่อถือไม่ได้
3. เป็นเชิงบวก/เป็นเชิงลบ
4. เป็นเหตุผล/ไม่เป็นเหตุผล

ตัวแปรที่ 4 องค์ประกอบทางด้านผู้บังคับบัญชา

1. อยู่ใกล้/อยู่ไกล
2. ยุติธรรมแบบจริงจัง/ยุติธรรมแบบไม่จริงจัง
3. เป็นมิตร/ค่อนข้างไม่เป็นมิตร
4. เหมาะสมทางคุณสมบัติ/ไม่เหมาะสมทางคุณสมบัติ

ตัวแปรที่ 5 องค์ประกอบทางด้านเพื่อนร่วมงาน

1. เป็นระเบียบเรียบร้อย/ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย
2. จงรักภักดีต่อสถานที่ทำงาน/ไม่จงรักภักดีต่อสถานที่ทำงานและเพื่อนร่วมงาน

3. สนุกสนานร่าเริง/ดูไม่มีชีวิตชีวา

4. ดูน่าสนใจเอาจริงเอาจัง/ดูน่าเบื่อหน่าย

Kotler and Armstrong (2002) รายงานว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ (motive) หรือแรงขับเคลื่อน (drive) เป็นความต้องการที่กดดันจนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการทางชีววิทยา (biological) เกิดขึ้นจากสภาวะดั้งเดิม เช่น ความหิวกระหายหรือความลำบากบางอย่าง เป็นความต้องการทางจิตวิทยา (psychological) เกิดจากความต้องการการยอมรับ (recognition) การยกย่อง (esteem) หรือการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน (belonging) ความต้องการส่วนใหญ่อาจไม่มากพอที่จะจูงใจให้บุคคลกระทำในช่วงเวลานั้น ความต้องการกลายเป็นสิ่งจูงใจ เมื่อได้รับการกระตุ้นอย่างเพียงพอจนเกิดความตึงเครียด โดยทฤษฎีที่ได้รับคามนิยามมากที่สุด มี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีของอับราฮัม มาสโลว์ และทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อรอุมา เพชรนุ้ย (2556) การศึกษาความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading. การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับ เทคนิค Picture Me Reading กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยเป็นนักเรียน ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่มึระดับสติปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จากโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร เลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 7 คน ดำเนินการ ทดลองเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วัน ละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษชุดแบบฝึก การอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความสามารถอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ทาการสอนโดยใช้วิธีการสอน อ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยควอไทล์ (Interquartile Range= IQR) สถิติทดสอบ The Sign Test for Median:One Sample และ The Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านหลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับ

เทคนิค Picture Me Reading อยู่ในระดับดี (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 22 จากคะแนนเต็ม 27 คะแนน, $t = 7$, $P\text{-value} = 1.0000$) 2. ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านหลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading สูงขึ้น ($T = 0$, $p < .05$)

ชัยญานุช สอนปิงคำ (2552) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ใน ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 2) ศึกษาความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 และ 3) ศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สมุดจดคำศัพท์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 29 คน โรงเรียนชุมชนบ้านสันคาแพง อำเภอ ห้างฉัตร จังหวัดลำปาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปางเขต 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ ที่นำกิจกรรมการใช้สมุดจดคำศัพท์มาประกอบในการเรียนการสอน มีจำนวน 3 แผน ๆ ละ 5 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านคำศัพท์ เป็นแบบทดสอบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 3 ชุด 1 ชุด ต่อหนึ่งหน่วยการเรียนรู้ แต่ละชุดประกอบด้วยข้อสอบ 10 ข้อ 3) แบบทดสอบวัดความคงทนใน การจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ คัดเลือกข้อสอบจากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านคำศัพท์โดยวิธีสุ่มจับฉลาก มาจำนวน 20 ข้อ และ 4) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยนำคำศัพท์ที่นักเรียนได้จดบันทึกในสมุดจดคำศัพท์มาสร้างเป็นบทอ่านในแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ การวิจัย ครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลอง ในการศึกษาการใช้สมุดจดคำศัพท์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษนักเรียนได้รับการทดสอบความสามารถด้านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลัง เรียนทดสอบความคงทนในการจดจำคำศัพท์หลังจากสิ้นสุดการสอนทั้งหมด โดยทั้งระยะเวลา 14 วัน และทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษถูกทดสอบหลังสิ้นสุดการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยสถิติที่ ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ T-Test ผลการวิจัยพบว่าความสามารถด้านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากได้รับการสอนโดยใช้สมุดจด คำศัพท์หลังเรียนแตกต่างจากความสามารถด้านคำศัพท์ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01, นักเรียนที่ได้รับการ สอนโดยใช้ สมุดจดคำศัพท์ มีความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยคะแนนสูง กว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้สมุดจดคำศัพท์มีคะแนนสูงกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม

วราพรรณ จิตรรัมย์ (2559) ศึกษาการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT 3) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการ สุ่มเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองไม้งาม 1 ตำบลบ้านกรวดอำเภอบ้านกรวดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 38 คน เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมฝึกทักษะ จำนวน 8 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน 3) แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากตั้งแต่ .39-.71 ค่า อำนาจจำแนก ตั้งแต่ .21-.57 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.89 4) แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้ Dependent Sample t-test ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT มี ประสิทธิภาพเท่ากับ 77.34/76.32 ซึ่งผ่านเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดย การเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูง กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยชุด กิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการ เรียนรู้เทคนิค CLT มีค่าเท่ากับ 0.5824 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการ การเรียนรู้ เท่ากับ 0.5824 หรือคิดเป็น ร้อยละ 58.24 4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มี ต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจโดยรวมอยู่ใน ระดับ มาก

สุรางค์ สายอุดม (2541) ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนสูงขึ้นเป็นที่น่าพอใจ และมีความรู้ ความเข้าใจในโครงสร้างทางไวยากรณ์มากขึ้น ส่งผลให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองใช้แบบฝึกหัด และ

กรวิณา ศรีละพันธ์ (2559, น. บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ และ ความพึงพอใจในการเรียน เรื่องความน่าจะเป็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแข่งขัน TGT ผลการวิจัยพบว่า 1.)การจัดการเรียนรู้เรื่องความน่าจะเป็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิคแข่งขัน TGTในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีประสิทธิภาพที่ระดับ 85.32/84.90 2.) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องความน่าจะเป็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการแข่งขัน TGT แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3.)ความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์มีระดับความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

Cruz-Cruz (2005, p. Abstract) ศึกษาผลการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในประเทศสเปน ด้วยการใช้นิตริและเพลงในการสอนไวยากรณ์และคำศัพท์ พบว่าดนตรีและเพลงสามารถช่วยพัฒนาการเรียนรู้ไวยากรณ์และคำศัพท์ของนักเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Flowers (1998, p. 14) ได้วิจัยเกี่ยวกับวิธีการจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 42 คนในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยผ่านการใช้เพลง และเปรียบเทียบระหว่างคำศัพท์ที่คัดเลือกมาเฉพาะจากบทเพลงกับคำศัพท์ปกติทั่วไปว่าแบบไหนนักเรียนจะจำได้ดีกว่ากัน โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยคือแบบบันทึกคำศัพท์และแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนสามารถเรียนรู้วิธีการจำคำศัพท์โดยผ่านสื่อเพลงได้อย่างดี และสามารถจำคำศัพท์ที่คัดมาจากเพลงได้เร็วกว่าคำศัพท์ปกติ

Rodli , Mohammad (2009, p.Abstract) ได้ทำการวิจัยสอนการอ่านใน MAN Mojokerto ซึ่งความสามารถในการอ่านของนักเรียนยังไม่เพียงพอ การวิจัยนี้ออกแบบเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนเมื่อใช้กลวิธี PQ4R ในกิจกรรมที่ใช้ PQ4R นี้ นักเรียนได้รับมอบหมายให้จับใจความเนื้อเรื่องด้วยตอน preview, question, read, reflect, recite และreview นักเรียนกลุ่มทดลองมีอายุ 10 ปี จำนวน 42 คน เป็นนักเรียนของ MAN Mojokerto ใน East Java ปีการศึกษา 2008/2009 การวิจัยนี้ทำ 2 รอบ แต่ละรอบมีการประชุมกัน 2 ครั้ง ข้อมูลจากการวิจัยประกอบด้วย 1)เอกสารการสังเกตการณ์ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมของครูและนักเรียน และขั้นตอนระหว่างการสอนด้วยกลยุทธ PQ4R 2)บันทึกเกี่ยวกับการติดตามเอกสารการสังเกตการณ์ 3) ทดสอบเพื่อระบุนความ

คืบหน้าความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ซึ่งงานวิจัยแสดงให้เห็นว่าการให้การเสริมกลยุทธ์ PQ4R ในการสอนความเข้าใจในการอ่านสามารถส่งเสริมทักษะความเข้าใจของนักเรียนให้ดีขึ้นได้ ระบุหลังจากใช้กลยุทธ์แล้วมีผลช่วยเพิ่มจำนวนนักเรียนที่ได้คะแนนมากกว่าหรือเท่ากับ 65 คะแนนในรอบแรกที่มีนักเรียนเพียง 25 คน จากจำนวนนักเรียน 42 คนหรือคิดเป็น 59.52% แต่รอบที่ 2 นักเรียนได้รับคะแนนมากกว่าหรือเท่ากับ 65 คะแนนเป็น 34 คน จากจำนวนนักเรียน 42 คน หรือคิดเป็น 80.45% ถือเป็นการประสบความสำเร็จในการทำให้คะแนนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้นักเรียนในชั้นเรียนยังมีการแบ่งปันความคิด การดูก่อนอ่าน การตอบคำถาม การอ่าน การสะท้อน การท่อง และการตรวจทานด้วยกลยุทธ์ PQ4R

จากการศึกษาวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่ายังไม่มีผู้ที่ศึกษาวิจัยเรื่องนี้มาก่อน ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค (Learning Together : LT) เพื่อส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ ซึ่งเป็นการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดีขึ้น เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามความสามารถของตนเอง ทั้งที่เป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ชุดกิจกรรมสามารถช่วยให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้รู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะ มีความรับผิดชอบ มีความคิดสร้างสรรค์ เกิดความรู้ และทักษะกระบวนการ

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค (Learning Together : LT) เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัย ดำเนินการวิจัย เป็นขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

- 3.1 กลุ่มเป้าหมาย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรัตนโกสินทร์ – รังสิต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 21 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 3.2.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
- 3.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ
- 3.2.3 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้
- 3.2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

3.3 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

- 3.3.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
- 3.3.2 ศึกษาหลักการวิธีการสอนโดยใช้โครงงานจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3.3 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนรัตนโกสินทร์-รังสิต ในรายวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษาสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยมีโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้เลือกมาใช้จำนวน 10 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ 10 ชุด

ชุดที่ 1 เรื่อง A Classroom	ชุดที่ 2 เรื่อง A House
ชุดที่ 3 เรื่อง The Bird	ชุดที่ 4 เรื่อง The Day
ชุดที่ 5 เรื่อง The Months	ชุดที่ 6 เรื่อง The Body
ชุดที่ 7 เรื่อง A City	ชุดที่ 8 เรื่อง An English Class
ชุดที่ 9 เรื่อง Boys And Girls	ชุดที่ 10 เรื่อง The Seasons

3.3.4 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.3.5 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผล ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence Rovinelli & Hambleton, 1977, 49-60.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.66 – 1.00 ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

3.3.6 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่ผ่านการปรับปรุงตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

3.3.7 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อวิเคราะห์และวัดความสามารถด้านต่าง ๆ เช่น ด้านความรู้ - ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้

3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษใช้เทคนิค (Learning Together : LT) เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

5. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผล ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) (Rovinelli & Hambleton, 1977, 49-60.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ .05 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.66 – 1.00 ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

6. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการปรับปรุงตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

3.3.8 แบบประเมินพฤติกรรมเรียนรู้แบบกลุ่ม

1. ผู้วิจัยศึกษาแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่ม เพื่อออกแบบ และสร้าง

2. ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่ม 5 ด้าน คือ การวินิจฉัยความต้องการในการเรียน การกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียน การออกแบบแผนการเรียน การดำเนินการเรียนรู้จากแหล่งวิทยาการ และการประเมินผล โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ประเมินตนเองตามความคิดเห็น ด้วยมาตราส่วนประเมินค่า 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

3. นำแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่ม ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.3.9 นำแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่ม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) (Rovinelli & Hambleton, 1977, 49-60.) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

3.3.10 นำแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่ม ที่ผ่านการปรับปรุงตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่มสำหรับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค Learning Together (LT)

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า เอกสาร หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่มจากการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความ

2. กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนน เนื้อหาที่จะวัด และเลือกรูปแบบเครื่องมือที่จะวัด

3. สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่มซึ่งมีหัวข้อในการประเมิน 5 หัวข้อ คือ การแบ่งหน้าที่กันอย่างเหมาะสม ความร่วมมือกันทำงาน การแสดงความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็น และความมีน้ำใจช่วยเหลือกัน โดยมีกำหนดการให้คะแนน เป็นมาตรวัด Likert scale (บุญเรียง, 2543, น.94-106) โดยมีเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน ดังนี้

- 4 หมายถึง เรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด
- 3 หมายถึง เรียนรู้แบบร่วมมือมาก
- 2 หมายถึง เรียนรู้แบบร่วมมือพอใช้
- 1 หมายถึง เรียนรู้แบบร่วมมือควรปรับปรุง

4. เกณฑ์ในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีความหมายดังนี้

1.00 – 1.49 หมายถึง	มีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือระดับปรับปรุง
1.50 – 2.49 หมายถึง	มีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือระดับพอใช้
2.50 – 3.49 หมายถึง	มีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือระดับมาก
3.05 – 4.00 หมายถึง	มีพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือระดับมากที่สุด

5. นำแบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่มจากการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณา ความชัดเจนของคำถาม รวมถึงความถูกต้องด้านภาษา และปรับปรุงตามคำแนะนำ

6. นำแบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่มจากการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบให้คะแนนความสอดคล้องระหว่างหัวข้อการประเมินกับพฤติกรรมที่จะวัด และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

7. นำแบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่มจากการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับความพึงพอใจ
2. ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจากหนังสือ เอกสาร
3. ศึกษาวิธีการสร้าง แบบสอบถามความพึงพอใจ มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามหลักของลิเคอร์ท (Likert) เพื่อให้ทราบแนวทางและหลักการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจมาตรฐานประเมินค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.51)

4. สร้างแบบสอบถามตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

- 5 หมายถึง ความพึงพอใจระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความพึงพอใจระดับมาก
- 3 หมายถึง ความพึงพอใจระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ความพึงพอใจระดับน้อย
- 1 หมายถึง ความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบวัดความพึงพอใจ มีความหมาย ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 – 5.00 คะแนน
พึงพอใจมาก	มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 – 4.50 คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 – 3.50 คะแนน
พึงพอใจน้อย	มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51 – 2.50 คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 – 1.50 คะแนน

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรียนรู้โดยใช้เทคนิค (Learning Together : LT) (Rovinelli & Hambleton, 1977, pp.49-60) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมินความสอดคล้อง ข้อคำถาม กับจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
 ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
 ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดไม่ได้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

6. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่ผ่านการปรับปรุงตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ จริงกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.4.1 ชั้นเตรียม

ผู้สอนชี้แจงและอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ 10 เรื่อง โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริม ภาษาอังกฤษที่มีการเรียน โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT)

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ 10 ชุด

ชุดที่ 1 เรื่อง A Classroom	ชุดที่ 2 เรื่อง A House
ชุดที่ 3 เรื่อง The Bird	ชุดที่ 4 เรื่อง The Day

ชุดที่ 5 เรื่อง The Months

ชุดที่ 6 เรื่อง The Body

ชุดที่ 7 เรื่อง A City

ชุดที่ 8 เรื่อง An English Class

ชุดที่ 9 เรื่อง Boys And Girls

ชุดที่ 10 เรื่อง The Seasons

3.4.2 ขั้นตอนการ

1. ผู้สอนให้นักเรียนทดสอบความรู้ก่อนเรียน (Pre- test) โดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 เรื่อง 15 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที

2. ผู้สอนดำเนินการสอนตามชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 10 เรื่อง โดยแบ่งชุดกิจกรรมเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 จำนวน 5 ชุด ใช้เรียนรู้เป็นรายบุคคล หลังจากทำไป 2 ชุด จึงทำการทดสอบและให้เรียนอีก 3 ชุด แล้วจึงทดสอบเพื่อเก็บคะแนน

ส่วนที่ 2 จำนวน 5 ชุด ใช้เรียนรู้เป็นรายกลุ่ม หลังจากทำไป 2 ชุด จึงทำการทดสอบและให้เรียนอีก 3 ชุด แล้วจึงทดสอบเพื่อเก็บคะแนน

3. ผู้สอนให้นักเรียนทดสอบความรู้หลังเรียน (Post- test) โดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบคู่ขนานที่สร้างขึ้น จำนวน 3 เรื่อง 15 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที

3.4.3 ขั้นสรุป

1. ผู้สอนให้นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้เรียนมา จากการเรียนทั้ง 2 แบบ โดยทำแบบสอบถามความพึงพอใจ

2. นำข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้รายงานได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.5.1 ผู้วิจัยได้นำผลการแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค (Learning Together : LT) เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา 3 ทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.5.2 ประมวลผลโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป แปลผล และวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.3 อภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้รายงานใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.6.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.101)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

- ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.101)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่ม

- การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.103)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	$\sum$	แทน	ผลรวม

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

- การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2541, น. 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา
 $\sum R$ แทน ผลรวมระหว่างคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 ทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2. ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร
 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.81)

$$r = \frac{R_u - R_l}{f}$$

เมื่อ r แทน ระดับความยากง่าย

R_u แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูกที่ทำข้อสอบถูก

R_l แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูกที่ทำข้อสอบถูก

f แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำซึ่งเท่ากัน

3. การหาค่าความยากง่าย (P) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร
 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 84)

$$P = \frac{R_u + R_l}{2f}$$

เมื่อ P แทน ระดับความยากง่าย

R_u แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูกที่ทำข้อสอบถูก

R_l แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูกที่ทำข้อสอบถูก

f แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำซึ่งเท่ากัน

4. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้
 สูตร K. R. 20 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 85.) ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ n คือ จำนวนข้อ

p คือ สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ

q คือ สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ = $1 - p$

s_t^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน โดยหาค่า
 สัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 254, น.125 – 126)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อ

S_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแต่ละข้อ

S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

3.6.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้สูตรคำนวณหาค่า t-test แบบ Dependent (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.109)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบนัยสำคัญ

D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

$\sum$ แทน ผลรวม

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) เพื่อส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรัตนโกสินทร์-รังสิต มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ศึกษาความสามารถในการเรียนการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Learning Together
3. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together
4. ศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together

เพื่อนำมาวิเคราะห์ผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together สามารถพัฒนาการอ่าน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 3 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้พฤติกรรมกลุ่ม อ่านจับใจความ ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 4 ระดับความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ เทคนิค Learning Together (LT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 1 ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together สามารถพัฒนาการอ่าน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 4.1 แสดงคะแนนความสามารถการอ่านเป็นรายบุคคล โดยใช้ เทคนิค Learning Together เป็นรายบุคคล 5 เรื่อง นักเรียนจำนวน 21 คน

จำนวน นักเรียน	ชุดกิจกรรม จำนวน 5 ชุด ชุดละ 5 คะแนน					รวม 25	คิดเป็นร้อยละ	คะแนนไม่น้อย กว่าร้อยละ 80
	ชุดที่ 2	ชุดที่ 4	ชุดที่ 6	ชุดที่ 8	ชุดที่ 10			
1	5	4	5	4	5	23	92.00	ผ่าน
2	4	4	1	5	3	17	68.00	ไม่ผ่าน
3	1	1	2	3	1	8	32.00	ไม่ผ่าน
4	5	4	2	4	1	16	64.00	ไม่ผ่าน
5	5	5	5	5	5	25	100.00	ผ่าน
6	1	4	3	2	3	13	52.00	ไม่ผ่าน
7	4	4	4	4	4	20	80.00	ผ่าน
8	2	5	5	3	4	19	76.00	ไม่ผ่าน
9	2	5	4	4	4	19	76.00	ไม่ผ่าน
10	4	3	5	4	5	21	84.00	ผ่าน
11	5	5	5	5	4	24	96.00	ผ่าน
12	4	5	1	1	2	13	52.00	ไม่ผ่าน
13	3	2	3	1	3	12	48.00	ไม่ผ่าน
14	1	2	2	4	3	12	48.00	ไม่ผ่าน
15	1	4	3	2	2	12	48.00	ไม่ผ่าน
16	3	4	2	5	2	16	64.00	ไม่ผ่าน
17	2	1	4	2	2	11	44.00	ไม่ผ่าน
18	4	5	3	4	5	21	84.00	ผ่าน
19	5	5	5	5	5	25	100.00	ผ่าน
20	1	1	1	2	2	7	28.00	ไม่ผ่าน
21	5	4	5	5	5	24	96.00	ผ่าน
เฉลี่ย	3.19	3.67	3.33	3.52	3.33			

จากตารางที่ 4.1 แสดงคะแนนความสามารถการอ่านเป็นรายบุคคล โดยใช้เทคนิค Learning Together เป็นรายบุคคล 5 เรื่อง นักเรียนจำนวน 21 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 38.09 และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 61.90 เมื่อพิจารณาเป็นรายชุดกิจกรรม ชุดที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ย 3.67 ชุดที่ 8 มีคะแนนเฉลี่ย 3.52 ชุดที่ 6 ชุดที่ 10 มีคะแนนเฉลี่ย 3.33 และชุดที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย 3.19

ตารางที่ 4.2 แสดงคะแนนความสามารถการอ่านเป็นรายกลุ่ม โดยใช้เทคนิค Learning Together เป็นรายกลุ่ม 5 เรื่อง นักเรียนจำนวน 21 คน

กลุ่ม	ชุดกิจกรรม จำนวน 5 ชุด ชุดละ 5 คะแนน					รวม	คิดเป็นร้อยละ	คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 3	ชุดที่ 5	ชุดที่ 7	ชุดที่ 9			
1	4	4	4	3	3	18	72	ไม่ผ่าน
2	5	5	3	5	5	23	92	ผ่าน
3	5	5	4	5	5	24	96	ผ่าน
4	3	4	3	4	5	19	76	ไม่ผ่าน
เฉลี่ย	4.25	4.50	3.50	4.25	4.50	21.00		

จากตารางที่ 4.2 แสดงคะแนนความสามารถการอ่านเป็นรายกลุ่ม โดยใช้เทคนิค Learning Together เป็นรายกลุ่ม 5 เรื่อง นักเรียนจำนวน 21 คน พบว่า นักเรียน มีคะแนนผ่านเกณฑ์ จำนวน 2 กลุ่ม และนักเรียนมีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 2 กลุ่ม เมื่อพิจารณาเป็นรายชุด ชุดที่ 3 และชุดที่ 9 มีคะแนนเฉลี่ย 4.50 ชุดที่ 1 และชุดที่ 7 มีคะแนนเฉลี่ย 4.25 และชุดที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ย 3.50

ตารางที่ 4.3 แสดงคะแนนความสามารถการอ่านโดยใช้เทคนิค Learning Together โดยแบ่งเป็นกลุ่ม จำนวน 5 กลุ่ม 5 เรื่อง และรายบุคคล 5 เรื่อง นักเรียนจำนวน 21 คน

จำนวนนักเรียน	จำนวนชุดกิจกรรม 1-10 ชุดละ 5 คะแนน										รวม	คิดเป็นร้อยละ	เกณฑ์ผ่านร้อยละ 80
	1(G)	2(P)	3(G)	4 (P)	5(G)	6(P)	7(G)	8(P)	9(G)	10(P)			
											50	100	
1	4	5	4	4	4	5	3	4	3	5	41	82	ผ่าน
2	3	4	4	4	3	1	4	5	5	3	36	72	ไม่ผ่าน
3	3	1	4	1	3	2	4	3	5	1	27	54	ไม่ผ่าน
4	4	5	4	4	4	2	3	4	3	1	34	68	ไม่ผ่าน
5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	49	98	ผ่าน
6	5	1	5	4	3	3	5	2	5	3	36	72	ไม่ผ่าน
7	4	4	4	4	4	4	3	4	3	4	38	76	ไม่ผ่าน
8	4	2	4	5	4	5	3	3	3	4	37	74	ไม่ผ่าน
9	3	2	4	5	3	4	4	4	5	4	38	76	ไม่ผ่าน
10	5	4	5	3	4	5	5	4	5	5	45	90	ผ่าน
11	3	5	4	5	3	5	4	5	5	4	43	86	ผ่าน
12	3	4	4	5	3	1	4	1	5	2	32	64	ไม่ผ่าน
13	5	3	5	2	4	3	5	1	5	3	36	72	ไม่ผ่าน
14	3	1	4	2	3	2	4	4	5	3	31	62	ไม่ผ่าน
15	5	1	5	4	4	3	5	2	5	2	36	72	ไม่ผ่าน
16	5	3	5	4	3	2	5	5	5	2	39	78	ไม่ผ่าน
17	4	2	4	1	4	4	3	2	3	2	29	58	ไม่ผ่าน
18	5	4	5	5	4	3	5	4	5	5	45	90	ผ่าน
19	5	5	5	5	3	5	5	5	5	5	48	96	ผ่าน
20	5	1	5	1	3	1	5	2	5	2	30	60	ไม่ผ่าน
21	5	5	5	4	3	5	5	5	5	5	47	94	ผ่าน
เฉลี่ย	4.19	3.19	4.48	3.67	3.48	3.33	3.24	3.52	4.52	3.33			

*P. – รายบุคคล   *G. – ราย

จากตารางที่ 4.3 แสดงคะแนนความสามารถการอ่านเป็นรายกลุ่ม และรายบุคคล โดยใช้เทคนิค Learning Together เป็นรายกลุ่ม 5 เรื่อง รายบุคคล 5 เรื่อง นักเรียนจำนวน 21 คน พบว่านักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ จำนวน 7 คน และนักเรียนมีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 14 คน เมื่อพิจารณาเป็นรายชุดเมื่อพิจารณาเป็นรายชุด ชุดที่ 3 และชุดที่ 9 มีคะแนนเฉลี่ย ชุดที่ 9 มีคะแนนเฉลี่ย 4.52 ชุดที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย 4.48 ชุดที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย 4.19 ชุดที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ย 3.67 ชุดที่ 8 มีคะแนนเฉลี่ย 3.52 ชุดที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ย 3.48 ชุดที่ 6 และชุดที่ 10 มีคะแนนเฉลี่ย 3.33 ชุดที่ 7 มีคะแนนเฉลี่ย 3.24 ชุดที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ย 3.19 และชุดที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ย 3.19

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 4.4 แสดงคะแนนแบบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียน เป็นรายบุคคล จำนวน 3 เรื่อง นักเรียนจำนวน 21 คน

ลำดับที่	แบบวัดผลสัมฤทธิ์			รวม	คิดเป็นร้อยละ	แบบวัดผลสัมฤทธิ์			รวม	คิดเป็นร้อยละ
	ก่อนเรียน					หลังเรียน				
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3			ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3		
1	4	3	5	12	80	4	5	5	14	93.33
2	2	2	1	5	33.33	4	4	3	11	73.33
3	3	2	1	6	40	3	4	3	10	66.67
4	3	3	2	8	53.33	3	5	4	12	80.00
5	4	5	3	12	80	5	5	5	15	100.00
6	3	3	3	9	60	3	4	3	10	66.67
7	3	2	2	7	46.67	3	4	3	10	66.67
8	5	5	2	12	80	4	5	3	12	80.00
9	4	3	2	9	60	4	4	5	13	86.67
10	5	5	3	13	86.67	5	5	3	13	86.67
11	4	5	5	14	93.33	5	5	5	15	100.00
12	2	1	2	5	33.33	3	3	3	9	60.00
13	2	2	1	5	33.33	3	4	3	10	66.67

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ลำดับที่	แบบวัดผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียน			รวม	คิดเป็นร้อยละ	แบบวัดผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน			รวม	คิดเป็นร้อยละ
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3			ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3		
15	1	3	1	5	33.33	3	3	3	9	60.00
16	4	3	1	8	53.33	4	5	3	12	80.00
17	2	2	1	5	33.33	3	3	3	9	60.00
18	3	2	3	8	53.33	4	4	5	13	86.67
19	4	4	5	13	86.67	4	5	4	13	86.67
20	2	3	2	7	46.67	3	3	3	9	60.00
21	5	4	5	14	93.33	4	5	4	13	86.67

จากตารางที่ 4.4 แสดงคะแนนแบบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียน เป็นรายบุคคล จำนวน 3 เรื่อง นักเรียนจำนวน 21 คน พบว่านักเรียนทั้งหมดมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตารางที่ 4.5 แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรม การอ่านจับใจความครั้งที่ 1 โดยใช้เทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 21 คน

ผลสัมฤทธิ์	n	Mean	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	21	3.23	1.13	2.42	0.025*
หลังเรียน	21	3.66	0.73		

หมายเหตุ *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.5 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรม การอ่านจับใจความครั้งที่ 1 โดยใช้เทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ วิชา ภาษาอังกฤษก่อนเรียนมีค่า Mean 3.23, S.D .

1.13 และหลังเรียนมีค่า Mean 3.66 , S.D . 0.73 เมื่อทดสอบด้วยสถิติ paired t-test นักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ 0.5 ($t= 2.42$, $sig= 0.025$)

ตารางที่ 4.6 แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรม การอ่านจับใจความครั้งที่ 2 โดยใช้ เทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 21 คน

ผลสัมฤทธิ์	n	Mean	S.D.	t	Sig(2-tailed)
ก่อนเรียน	21	3.04	1.20	6.25	0.000*
หลังเรียน	21	4.23	0.76		

จากตาราง 4.6 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรม การอ่านจับใจความครั้งที่ 1 โดยใช้ เทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ วิชา ภาษาอังกฤษก่อนเรียนมีค่า Mean 3.04, S.D . 1.20 และหลังเรียนมีค่า Mean 4.23 , S.D . 0.76 เมื่อทดสอบด้วยสถิติ paired t-test นักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ 0.5 ($t= 6.25$, $sig= 0.000$)

ตารางที่ 4.7 แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรม การอ่านจับใจความครั้งที่ 3 โดยใช้ เทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 21 คน

ผลสัมฤทธิ์	n	Mean	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	21	2.57	1.46	3.99	0.001*
หลังเรียน	21	3.61	0.86		

จากตาราง 4.7 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรม การอ่านจับใจความครั้งที่ 1 โดยใช้ เทคนิค Learning Together ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ วิชา ภาษาอังกฤษก่อนเรียนมีค่า Mean 2.57, S.D . 1.46 และหลังเรียนมีค่า Mean 3.61 , S.D . 0.86 เมื่อทดสอบด้วยสถิติ paired t-test นักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ 0.5 ($t= 3.99$, $sig= 0.001$)

ตอนที่ 3 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้พฤติกรรมกลุ่ม อ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนจำนวน 21 คน

ตารางที่ 4.8 แสดงคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้พฤติกรรม อ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนจำนวน 21 คน (เป็นรายบุคคล)

ลำดับ	การให้ความร่วมมือ(4)	การแสดงความคิดเห็น (4)	ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย(4)	ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย (4)	เฉลี่ย	แปลความหมาย
1	3	3	3	4	3.25	มาก
2	4	3	3	4	3.50	มากที่สุด
3	4	3	3	4	3.50	มากที่สุด
4	3	3	3	4	3.25	มาก
5	4	3	4	3	3.50	มากที่สุด
6	4	4	4	4	4.00	มากที่สุด
7	3	3	3	4	3.25	มาก
8	3	3	3	4	3.25	มาก
9	4	3	3	4	3.50	มากที่สุด
10	3	3	3	4	3.25	มาก
11	4	3	3	4	3.50	มากที่สุด
12	4	3	3	4	3.50	มากที่สุด
13	4	3	4	3	3.50	มากที่สุด
14	4	3	3	4	3.50	มากที่สุด
15	4	3	4	3	3.50	มากที่สุด
16	4	4	4	4	4.00	มากที่สุด
17	3	3	3	4	3.25	มาก
18	4	3	4	3	3.50	มากที่สุด

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ลำดับ	การให้ความร่วมมือ(4)	การแสดงความคิดเห็น (4)	ความรับผิดชอบต่องาน ที่ได้รับมอบหมาย(4)	ความรับผิดชอบต่องาน ที่ได้รับมอบหมาย (4)	เฉลี่ย	แปล ความหมาย
19	4	4	4	4	4.00	มากที่สุด
20	4	4	4	4	4.00	มากที่สุด
21	4	4	4	4	4.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	3.76	3.24	3.48	3.76	3.50	
SD	0.44	0.44	0.51	0.44	0.46	
แปล ความหมาย	มากที่สุด	มาก	มาก	มากที่สุด		

จากตารางที่ 4.8 แสดงคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้พฤติกรรม อ่านจับใจความ ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียน จำนวน 21 คน (เป็นรายบุคคล) พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ ระดับดีมาก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 80.95 ระดับดี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 19.04

ตารางที่ 4.9 แสดงคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้พฤติกรรม อ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนจำนวน 21 คน (เป็นกลุ่ม)

กลุ่มที่	การให้ความร่วมมือ	การแสดงความคิดเห็น	กำหนดเวลา	ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	เฉลี่ย	แปลความหมาย
1	3	3	3	4	3.25	มาก
2	4	4	4	4	4	มากที่สุด
3	4	3	4	3	3.5	มากที่สุด
4	4	3	3	4	3.5	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.9 แสดงคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้พฤติกรรม อ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนจำนวน 21 คน (เป็นรายกลุ่ม) พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ ระดับดีมาก จำนวน 3 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 75.00 และระดับดี จำนวน 1 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตารางที่ 4.10 แสดงแบบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน หลังเรียน และพฤติกรรมกลุ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 21 คน

ลำดับ	ก่อนเรียน (15คะแนน)	คิดเป็นร้อยละ	หลังเรียน (15คะแนน)	คิดเป็นร้อยละ	พฤติกรรมกลุ่ม(16คะแนน)	แปลความหมาย
1	12	80	14	93.33	13	มาก
2	5	33.33	11	73.33	14	มากที่สุด
3	6	40	10	66.67	14	มากที่สุด
4	8	53.33	12	80.00	13	มาก
5	12	80	15	100.00	14	มากที่สุด

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ลำดับ	ก่อนเรียน (15คะแนน)	คิดเป็นร้อยละ	หลังเรียน (15คะแนน)	คิดเป็นร้อยละ	พฤติกรรม กลุ่ม(16 คะแนน)	แปล ความหมาย
6	9	60	10	66.67	16	มากที่สุด
7	7	46.67	10	66.67	13	มาก
8	12	80	12	80.00	13	มาก
9	9	60	13	86.67	14	มากที่สุด
10	13	86.67	13	86.67	14	มาก
11	14	93.33	15	100.00	14	มากที่สุด
12	5	33.33	9	60.00	14	มากที่สุด
13	5	33.33	10	66.67	14	มากที่สุด
14	9	60	10	66.67	14	มากที่สุด
15	5	33.33	9	60.00	14	มากที่สุด
16	8	53.33	12	80.00	16	มากที่สุด
17	5	33.33	9	60.00	13	มาก
18	8	53.33	13	86.67	14	มากที่สุด
19	13	86.67	13	86.67	16	มากที่สุด
20	7	46.67	9	60.00	16	มากที่สุด
21	14	93.33	13	86.67	16	มากที่สุด

ตารางที่ 4.10 แสดงแบบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน หลังเรียน และพฤติกรรมกลุ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 21 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และมีคะแนนพฤติกรรมกลุ่ม อยู่ในระดับมาก และมากที่สุด

ตอนที่ 4 ระดับความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 4.11 ระดับความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนจำนวน 21 คน

ข้อที่	รายการ	Mean	S.D.	แปลความหมาย
1. ด้านเนื้อหา		4.76	0.50	มากที่สุด
1	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาและแผนการเรียนรู้	4.86	0.36	มากที่สุด
2	ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้แบบ LT ให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน	4.71	0.46	มากที่สุด
3	เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	4.90	0.30	มากที่สุด
4	เนื้อหามีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.62	0.67	มากที่สุด
5	เนื้อหาเป็นเรื่องที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.71	0.72	มากที่สุด
2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้		4.62	0.71	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้ตรงกับความสนใจและความสามารถของนักเรียน	4.57	0.81	มากที่สุด
7	กิจกรรมเหมาะสมกับเวลาและจุดประสงค์การเรียนรู้	4.57	0.75	มากที่สุด
8	นักเรียนมีความสุขได้เรียนรู้ร่วมกัน และทำกิจกรรม	4.67	0.66	มากที่สุด
9	นักเรียนพอใจกับการเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนโดยเทคนิค Learning Together (LT)	4.67	0.58	มากที่สุด
10	ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.62	0.74	มากที่สุด

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	Mean	S.D.	แปล ความหมาย
3. ชุดกิจกรรม		4.62	0.65	มากที่สุด
11	คำชี้แจง คู่มือการใช้ คำแนะนำต่าง ๆ มีความชัดเจน	4.62	0.67	มากที่สุด
12	ใบความรู้มีความครบถ้วนสมบูรณ์ เนื้อหาครอบคลุม	4.52	0.81	มากที่สุด
13	เนื้อหาสอดคล้องกับกิจกรรมและแบบทดสอบ	4.71	0.46	มากที่สุด
4. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้		4.60	0.68	มากที่สุด
14.	นักเรียนสามารถนำทักษะการอ่าน ไปปรับใช้กับการเรียน วิชาอื่นได้	4.52	0.75	มากที่สุด
15.	นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น	4.48	0.87	มากที่สุด
16.	นักเรียนสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น	4.81	0.40	มากที่สุด
17.	มีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเทคนิค Learning Together (LT)	4.57	0.68	มากที่สุด
รวม		4.65	0.63	มากที่สุด

จากตาราง 4.11 ระดับความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนจำนวน 21 คน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.65 S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านมีคะแนนเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านเนื้อหา (Mean = 4.76 S.D. = 0.50) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ (Mean = 4.62 S.D. = 0.71) ด้านชุดกิจกรรม (Mean = 4.62 S.D. = 0.75) และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ (Mean = 4.60 S.D. = 0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีรายละเอียดได้ดังนี้

ด้านเนื้อหา ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (Mean = 4.90 S.D. = 0.30) กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาและแผนการเรียนรู้ (Mean = 4.86 S.D. = 0.36) เนื้อหาเป็นเรื่องที่นำไปใช้ใน

ชีวิตประจำวันได้ (Mean = 4.71 S.D. = 0.72) ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้แบบ LT ให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน (Mean = 4.71 S.D. = 0.46) เนื้อหาที่มีความชัดเจนเข้าใจง่าย (Mean = 4.62 S.D. = 0.67)

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนมีความสุขได้เรียนรู้ร่วมกัน และทำกิจกรรม (Mean = 4.67 S.D. = 0.66) นักเรียนพอใจกับการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนโดยเทคนิค Learning Together (LT) (Mean = 4.67 S.D. = 0.58) ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม (Mean = 4.62 S.D. = 0.74) กิจกรรมการเรียนรู้ตรงกับความสนใจและความสามารถของนักเรียน (Mean = 4.57 S.D. = 0.81) กิจกรรมเหมาะสมกับเวลาและจุดประสงค์การเรียนรู้ (Mean = 4.57 S.D. = 0.75)

ชุดกิจกรรม ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เนื้อหาสอดคล้องกับกิจกรรมและแบบทดสอบ (Mean = 4.71 S.D. = 0.46) คำชี้แจง คู่มือการใช้ คำแนะนำต่าง ๆ มีความชัดเจน (Mean = 4.62 S.D. = 0.67) ใบความรู้มีความครบถ้วนสมบูรณ์ เนื้อหาครอบคลุม (Mean = 4.52 S.D. = 0.81)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น (Mean = 4.81 S.D. = 0.40) มีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษโดยเทคนิค Learning Together (LT) (Mean = 4.57 S.D. = 0.68) นักเรียนสามารถนำทักษะการอ่านไปปรับใช้กับการเรียนวิชาอื่นได้ (Mean = 4.52 S.D. = 0.75) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น (Mean = 4.48 S.D. = 0.87)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการเรียนการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Learning Together
3. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการเรียนการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม
2. พฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Learning Together อยู่ในระดับดี
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together มีคะแนน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม
4. ความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 21 คน โรงเรียนรัตนโกสินทร์ – รังสิต ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560

2. ตัวแปรที่จะศึกษา

ตัวแปรต้น คือ (1) ชุดกิจกรรมการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

(2) การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Learning Together

ตัวแปรตาม คือ (1) ความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

(2) ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

(3) พฤติกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่ม

(4) ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมเทคนิค Learning Together

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การอ่าน โดยผ่านชุดกิจกรรม และจากในบทเรียน หนังสือ Active English Primer Book 3 และ Active English Primer Book 4 สำนักพิมพ์ ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ 10 ชุด

ชุดที่ 1 เรื่อง A Classroom

ชุดที่ 2 เรื่อง A House

ชุดที่ 3 เรื่อง The Bird

ชุดที่ 4 เรื่อง The Day

ชุดที่ 5 เรื่อง The Months

ชุดที่ 6 เรื่อง The Body

ชุดที่ 7 เรื่อง A City

ชุดที่ 8 เรื่อง An English Class

ชุดที่ 9 เรื่อง Boys And Girls

ชุดที่ 10 เรื่อง The Seasons

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

3. แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัย ได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ชั้นเตรียม

ผู้สอนชี้แจงและอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ 10 เรื่อง โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริม ภาษาอังกฤษที่มีการเรียนโดยใช้เทคนิค Learning Together (LT)ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ 10 ชุด

ชุดที่ 1 เรื่อง A Classroom

ชุดที่ 2 เรื่อง A House

ชุดที่ 3 เรื่อง The Bird

ชุดที่ 4 เรื่อง The Day

ชุดที่ 5 เรื่อง The Months

ชุดที่ 6 เรื่อง The Body

ชุดที่ 7 เรื่อง A City

ชุดที่ 8 เรื่อง An English Class

ชุดที่ 9 เรื่อง Boys And Girls

ชุดที่ 10 เรื่อง The Seasons

2. ชั้นดำเนินการ

2.1 ผู้สอนให้นักเรียนทดสอบความรู้ก่อนเรียน(Pre- test) โดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 เรื่อง 15 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที

2.2 ผู้สอนดำเนินการสอนตามชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 10 เรื่อง โดยแบ่งชุดกิจกรรมเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 จำนวน 5 ชุด ใช้เรียนรู้เป็นรายบุคคล หลังจากทำไป 2 ชุด จึงทำการทดสอบ และให้เรียนอีก 3 ชุด แล้วจึงทดสอบเพื่อเก็บคะแนน

ส่วนที่ 2 จำนวน 5 ชุด ใช้เรียนรู้เป็นรายกลุ่ม หลังจากทำไป 2 ชุด จึงทำการทดสอบ และให้ เรียนอีก 3 ชุด แล้วจึงทดสอบเพื่อเก็บคะแนน

2.3 ผู้สอนให้นักเรียนทดสอบความรู้หลังเรียน (Post- test) โดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบคู่ขนานที่สร้างขึ้น จำนวน 3 เรื่อง 15 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้รายงานได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำผลการแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค (Learning Together : LT)

เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา 3 ทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ประมวลผลโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป แปลผล และวิเคราะห์ข้อมูล
3. อภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ความสามารถในการอ่านโดยใช้เทคนิค Learning Together โดยแบ่งเป็นกลุ่ม จำนวน 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน 3 กลุ่ม และกลุ่มละ 6 คน 1 กลุ่ม นักเรียนจำนวน 21 คน พบว่ามีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 2 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 50 และมีนักเรียนไม่ผ่านจำนวน 2 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 50 และเมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10 และมีนักเรียนไม่ผ่านจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 61.90

5.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together เป็นรายบุคคล นักเรียนจำนวน 21 คน พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 ค่า (ครั้งที่ 1) t มีค่า 2.42 และค่า sig.(2-tailed) มีค่า 0.025 (ครั้งที่ 2) t มีค่า 6.25 และค่า sig.(2-tailed) มีค่า 0.000 (ครั้งที่ 3) t มีค่า 3.99 และค่า sig.(2-tailed) มีค่า 0.001

5.1.3 แสดงคะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้พฤติกรรม อ่านจับใจความภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนจำนวน 21 คน เป็นรายบุคคล พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับดีมาก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 80.95 ระดับดี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 19.04 และพฤติกรรมการเรียนรู้พฤติกรรม อ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนจำนวน 21 คน เป็นรายกลุ่ม พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ ระดับดีมาก จำนวน 3 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 75.00 และระดับดี จำนวน 1 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 25.00

5.1.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความ และการเรียนโดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 21 คน พบว่ามีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) ภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.65 S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านมีคะแนนเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.76 S.D. = 0.50) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก (Mean = 4.62 S.D. = 0.71) ด้านชุดกิจกรรม

อยู่ในระดับมาก (Mean = 4.62 S.D. = 0.65) และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ (Mean = 4.60 S.D. = 0.68)

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) เพื่อส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลซึ่งเป็นข้อค้นพบได้ดังต่อไปนี้

ความสามารถการอ่านโดยใช้ เทคนิค Learning Together โดยแบ่งเป็นกลุ่ม จำนวน 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน 3 กลุ่ม และกลุ่มละ 6 คน 1 กลุ่ม นักเรียนจำนวน 21 คน พบว่ามีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 2 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 50 และมีนักเรียนไม่ผ่านจำนวน 2 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 50 แต่เมื่อพิจารณาคเกณฑ์การประเมินลงเป็นร้อยละ 70 จะมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ทั้งหมด และเมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10 และมีนักเรียนไม่ผ่านจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 61.90

ผู้วิจัยได้จัดทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษ หนังสือ PRIMER Book 3 , PRIMER Book 4 หน่วยการเรียนรู้เรื่อง A Classroom , A House , The Bird , The Day, The Months ,The Body, A City, An English Class, Boys And Girls ,The Seasons โดยการวิเคราะห์จากโครงสร้างหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ โดยสร้างชุดกิจกรรมให้สอดคล้องกับ คำรงค์ดี มีวรรณ (2552, น. 17) สรุปไว้ว่า ชุดกิจกรรมคือ การจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แก้ปัญหาด้วยตนเอง มีอิสระในการเรียนรู้ โดยใช้แหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยครูต้องเป็นผู้วางแผน กำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์การเรียนรู้สิ่งที่ต้องการผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยครูมีหน้าที่ให้คำปรึกษา

กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ Learning Together (LT) จัดกลุ่มผู้เรียน เข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง - ปานกลาง - อ่อน) กลุ่มละ 5 คน ศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกันโดยกำหนดบทบาทให้แต่ละคนมีหน้าที่ช่วยเหลือกลุ่มในการเรียนรู้ กลุ่มสรุปคำตอบร่วมกันส่งคำตอบเป็นผลงานของกลุ่ม ผลงานกลุ่มได้คะแนนเท่าไร สมาชิกทุกคนในกลุ่มนั้นจะได้คะแนนเท่ากันทุกคนในการทำกิจกรรมครั้งนี้ได้ใช้เทคนิคการเรียนรู้รูปแบบ Learning Together ข้อดีของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, น.175) ได้ศึกษาข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ (LT) ไว้ดังนี้ ผู้เรียนมีความเอาใจใส่รับผิดชอบตัวเองและกลุ่มร่วมกับผู้อื่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน ได้เรียนรู้ร่วมกัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกและเรียนรู้ทักษะทางสังคมโดยตรง ผู้เรียนมีความสุข สนุกสนาน

กับการเรียนรู้ ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548, น.135) ได้ศึกษาข้อดีของกระบวนการกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ไว้ดังนี้ นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกันในการทำงานและการเรียนรู้ นักเรียนรู้ทักษะของการอยู่ร่วมกันในสังคม นักเรียนซึ่งมีปฏิริยาต่อกันและกันนั้นได้เกิดการเรียนรู้ในเจตคติ ค่านิยมและความรู้ซึ่งกันและกัน นักเรียนได้ฟังความคิดเห็นจากคนอื่น ทำให้มีความคิดกว้างขวาง กล่าวคำชื่นชม เพื่อเป็นการเสริมแรงสร้างกำลังใจ บุคคลหรือกลุ่มที่มีคะแนนยอดเยี่ยม นักเรียนคนใดทำคะแนนได้ดีกว่า ครั้งก่อน จะได้รับคำชมเชยเป็นรายบุคคล และกลุ่มใดทำคะแนนได้ดีกว่าครั้งก่อนจะได้รับคำชมเชยทั้งกลุ่ม ผู้วิจัยพบว่า การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความร่วมมือกันในการทำงานกลุ่ม กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สนุกกับการเรียนกับชุดกิจกรรมการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย อรุมา เพชรนุ้ย (2556) การศึกษาความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านหลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading อยู่ในระดับดี ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านหลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading สูงขึ้น 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค Learning Together เป็นรายบุคคล นักเรียนจำนวน 21 คน พบว่าก่อนเรียนมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 66.66 และหลังเรียนมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 52.38 และนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 47.67 แต่มีนักเรียนจำนวน 11 คน ก่อนเรียนมีคะแนนต่ำมาก แต่หลังเรียนแล้วมีคะแนนสูงขึ้นมาก โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรางค์ สายอุดม (2541) ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนสูงขึ้นเป็นที่น่าพอใจ และมีความรู้ ความเข้าใจใน โครงสร้างทางไวยากรณ์มากขึ้น ส่งผลให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองใช้แบบฝึกหัด และวราพรรณ จิตรรัมย์ (2559) ศึกษาการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3.พฤติกรรมกรเรียนรู้พฤติกรรม อ่านจับใจความภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนจำนวน 21 คน เป็นรายบุคคล พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมกรเรียนรู้ ระดับดีมาก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 80.95 ระดับดี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 19.04 และพฤติกรรมกรเรียนรู้พฤติกรรม อ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค

Learning Together (LT) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนจำนวน 21 คน เป็นรายกลุ่ม พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับดีมาก จำนวน 3 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 75.00 และระดับดีจำนวน 1 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 25.00 โดยสอดคล้องกับ นางนภาพร วงศ์พุทธา (2557) ได้ศึกษาค้นคว้า การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/12 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑลพบว่าผลการพัฒนาทักษะการอ่านของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 19 คน หลังจากนักเรียนได้ฝึกการอ่านพบว่า แบบฝึกชุดที่ 1 นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมินร้อยละ 68.42 ชุดที่ 2 ร้อยละ 73.68 ชุดที่ 3 ร้อยละ 78.94 ชุดที่ 4 ร้อยละ 73.68 และนักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมินร้อยละ 78.94 ในการอ่านแบบฝึกชุดที่ 5 จากผล การทำทั้ง 5 ชุดแสดงว่า นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านดีขึ้น 4. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความ และการเรียนโดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 21 คน พบว่ามีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) ภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.65 S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านมีคะแนนเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.76 S.D. = 0.50) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก (Mean = 4.62 S.D. = 0.71) ด้านชุดกิจกรรม อยู่ในระดับ มาก (Mean = 4.62 S.D. = 0.65) และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ (Mean = 4.60 S.D. = 0.68) ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ วราพรรณ จิตรรัมย์ (2559) ศึกษาการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจโดยรวมอยู่ใน ระดับมาก และ กรวิณา ศรีละพันธ์ (2559, บทคัดย่อ.) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ และความพึงพอใจในการเรียน เรื่องความน่าจะเป็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแข่งขัน TGT ผลการวิจัยพบว่า 1.) การจัดการเรียนรู้เรื่องความน่าจะเป็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค เทคนิค Learning Together ประสิทธิภาพที่ระดับ 85.32/84.90 2.) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องความน่าจะเป็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการแข่งขัน TGT แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3.) ความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์มีระดับความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

5.3 ข้อค้นพบจากการวิจัย

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค Learning Together (LT) เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความ สามารถพัฒนาความสามารถทางการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ดีขึ้น เพราะมีกระบวนการ การเรียนรู้เป็นกลุ่ม นักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้เกิดความรู้ด้านการอ่าน คำศัพท์ และใจความสำคัญของเรื่อง ซึ่งปกติแล้วนักเรียนจะไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในเรื่องการอ่าน แต่เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้ เทคนิค Learning Together (LT) ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน อยากเรียนรู้เพิ่มขึ้น เป็นการกระตุ้นความสนใจให้นักเรียนอยากรู้ อยากอ่าน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในกลุ่ม

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้งาน

5.4.1.1 ควรมีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้การเขียน และการสนทนาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหรือวิชาอื่นๆ ตามความเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย

5.4.1.1 ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม สมาชิกทุกคนร่วมมือกันเพื่อกระตุ้นให้ตั้งใจทำกิจกรรมให้ได้คะแนนที่ดี และผู้สอนควรมีรางวัลปลอบใจและยกย่องสำหรับกลุ่มที่มีคะแนนน้อยแต่มีความพยายาม

5.4.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

5.4.2.1 ควรมีการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องอื่นๆ

5.4.2.2 ควรมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ร่วมมือวิธีต่างๆ เพื่อทดสอบว่าการเรียนรู้แบบใดมีประสิทธิภาพมากกว่าเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป

5.4.2.3 ควรมีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค Learning Together (LT) ในเนื้อหาวิชาต่างๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กิติมา ปรีดีคิดล. (2529). *เอกสารประกอบการสอนการบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น*.

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 1*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช (2551)*.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *สาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ศักราช 2551*.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). *แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษา ฉบับที่สิบเอ็ด*. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

ทิสนา แคมมณี. (2548). *การจัดการเรียนรู้โดยผู้เรียนใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นพรัตน์ ทองมาก. (2558). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ปริญญาณิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น

ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2544). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 1)*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

วิโรจน์วัฒนานิมิตกุล. (2540). *การพัฒนารูปแบบการเรียนสอนโดยใช้สาระอิงบริบทเพื่อส่งเสริมความใฝ่รู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา (ปริญญาณิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สังเวียน สฤณดิกุล. (2530). *วิธีสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สมุทร เชื้อขาวนิช. (2545). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.กนิษฐา ระเบียบ. (2543). *ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ ไวยากรณ์และคำศัพท์กับ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ลีปพนนท์ เกตุทัต. (2541). การศึกษาคือการเรียนรู้ตลอดชีวิต. *วารสารการศึกษานอกโรงเรียน*, 5-7
- อมรวิชัย นาครทรรพ. (2546). *การบูรณาการการเรียนรู้วัฒนธรรมกับการศึกษาของต่างประเทศ* (รายงานการศึกษา). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2541). *การวัดผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กทม: ประสานการพิมพ์.
- สุไปรมา ลีลามณี. (2553). *ศึกษาความสามารถในการอ่านและแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้อ่าน จากการสอนโดย ผสมผสานวิธีโฟนิกส์ (Phonics) กับวิธีพหุสัมผัส (Multi – Sensory Approach)*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรอุมา เพชรนุ้ย. (2556). *การศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อ่าน จากการใช้วิธีสอนอ่าน ร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภาษาต่างประเทศ

- Bettis Julie A. (2010). *Sight Word Instruction Methods*. Retrieved September 10, 2011, from <http://www.cu-portland.edu/coe/thesis/documents/julie%20bettis%20ar.pdf>
- Fisher Gary; & Cummings Rhoda. (2002). *The survival Guide for Kids with LD*. United State of America: Harwell
- Joan M. (2001). *Complete with Learning Disabilities Handbook* (2nd ed). United States of America: International Dyslexia
- Association. (2002). *Dyslexia. Reading rocket*. Retrieved April 4, 2012, from <http://www.readingrockets.org/atoz/dyslexia/Schwarz>
- Robin L. (2002). *LD and the English language learner*. Lesley University.

Robinson. (2008). *Teaching Sight Words as an instructional strategy*. Retrieved April 4, 2012, from <http://www.helium.com/items/846433-teaching-sight-words-as-an-instructional-strategy>.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการอ่านจับใจความ
โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT)

แผนจัดการเรียนรู้

รหัส อ13101 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 A Classroom

เวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง A Classroom

เวลา 1 ชั่วโมง

ผู้สอน ว่าที่ร้อยตรีหญิงศิริวรรณ เพ็ชรการ

โรงเรียนรัตนโกสินทร์-รังสิต

1.สาระสำคัญ (ของการเรียนรู้)

การอ่านภาษาอังกฤษโดยการจับใจความ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจ วิเคราะห์สิ่งที่อ่านได้ ตลอดจนเรียนรู้ คำศัพท์ โครงสร้างประโยค ส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาฝึกฝนให้เกิดความรู้ใหม่ ทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล
<p>(คาบที่ 1)</p> <p>1. นักเรียนสามารถจับใจความเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง A Classroom และตอบคำถามได้</p> <p>2. นักเรียนสามารถจำคำศัพท์จากเนื้อเรื่องได้อย่างน้อย 10 คำ</p>	<p>1 ชั่วโมง</p> <p>กิจกรรมเป็นกลุ่ม</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction)</p> <p>1. ครูนำเข้าสู่บทสนทนา เชื่อมโยงไปสู่กิจกรรมที่นำไปสู่การอ่านเนื้อเรื่องที่จะให้นักเรียนได้อ่าน โดยครูแนะนำทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการทำงานกลุ่ม บทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบการเรียนรู้ร่วมกัน (LT) ให้นักเรียนสร้างข้อตกลงในการเรียนรู้ร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยเหลือและร่วมมือกันเพื่อ</p> <p>ขั้นกิจกรรม</p> <p>1. แบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ชาย-หญิง กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วย นักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน เรียนอ่อน 1 คน</p> <p>2. นักเรียนตั้งชื่อกลุ่ม เลือกหัวหน้ากลุ่มเพื่อทำหน้าที่ประสานงานและสั่งงานในการปฏิบัติกิจกรรมภายในกลุ่ม</p>	<p>แบบฝึกที่ 1</p> <p>แบบสังเกต</p> <p>พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม โดยการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT)</p>

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล
		<p>3. ครูแจกเนื้อเรื่องที่ 1 เรื่อง A Classroom นักเรียนในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการอ่าน จับใจความสำคัญของเรื่อง และหาคำศัพท์ โดยมีหัวหน้ากลุ่มเป็นประธาน</p> <p>4. นักเรียนทุกคนในกลุ่มร่วมกันอ่านเนื้อ เพื่อทำความเข้าใจ เลือกเพื่อนคนที่เข้าใจมาอธิบายช่วยเล่าเรื่องให้เพื่อนในกลุ่มฟัง หัวหน้ากลุ่มทำหน้าที่ซักถามเพื่อนที่ไม่เข้าใจ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในกลุ่ม</p> <p>5. คุณครูแจกแบบทดสอบเพื่อให้แต่ละกลุ่มหาคำตอบ นักเรียนในกลุ่มช่วยกันตรวจคำตอบเพื่อมาร่วมแสดงความคิดเห็น ในเวลาเท่าๆกัน ครูสังเกตการทำงาน ซักถามความเข้าใจ และให้คำแนะนำช่วยเหลือเพื่อให้เด็กทำตามเป้าหมาย</p> <p>ขั้นสรุปและประเมินผล</p> <p>1. คุณครูเฉลยแบบทดสอบนักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจคำตอบ เปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ซักถามและอธิบายเพิ่มเติม</p> <p>2. ครูแจ้งผลคะแนนกลุ่มให้สมาชิกกลุ่มทราบ และบันทึกคะแนนลงในแบบบันทึกคะแนนกลุ่ม</p> <p>3. ครูกล่าวชมเชยกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด ติดป้ายนิเทศ พร้อมให้กำลังใจกลุ่มที่ได้คะแนนน้อย</p> <p>4. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของบทเรียน (ประธานหมุนเวียนกันในกลุ่ม)</p>	

แผนจัดการเรียนรู้

รหัส อ13101 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 A House

เวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง A House

เวลา 1 ชั่วโมง

ผู้สอน ว่าที่ร้อยตรีหญิงศิริวรรณ เพ็ชรการ

โรงเรียนรัตนโกสินทร์-รังสิต

1.สาระสำคัญ (ของการเรียนรู้)

การอ่านภาษาอังกฤษโดยการจับใจความ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจ วิเคราะห์สิ่งที่อ่านได้ ตลอดจนเรียนรู้ คำศัพท์ โครงสร้างประโยค ส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาฝึกฝนให้เกิดความรู้ใหม่ ทำใ้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล
<p>(คาบที่ 1)</p> <p>1. นักเรียนสามารถจับใจความเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง A House และตอบคำถามได้</p> <p>2. นักเรียนสามารถจำคำศัพท์จากเนื้อเรื่องได้อย่างน้อย 10 คำ</p>	<p>1 ชั่วโมง</p> <p>กิจกรรมเป็นรายบุคคล</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction)</p> <p>ครูนำเข้าสู่บทสนทนา เชื่อมโยงไปสู่กิจกรรมที่นำไปสู่การอ่านเนื้อเรื่องที่จะให้นักเรียนได้อ่าน เป็นรายบุคคลโดยมีคุณครูคอยให้คำปรึกษา</p> <p>ขั้นกิจกรรม</p> <p>ครูแจกเนื้อเรื่องที่ 2 เรื่อง A House คุณครูแนะนำให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามอย่างชัดเจนเพื่อให้นักเรียนหาจุดสำคัญของเรื่อง</p> <p>1.อ่านเนื้อเรื่องเพื่อทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน จับประเด็นสำคัญของเรื่อง</p> <p>2. หาคำศัพท์ที่น่าสนใจแล้วบอกความหมายของคำศัพท์ที่นักเรียนเห็นว่าสำคัญและเป็นคำศัพท์สามารถใช้ในชีวิตประจำวันได้</p> <p>3. การตรวจใบงาน ตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง การตรวจอาจดำเนินการแลกเปลี่ยนกันตรวจกับเพื่อน</p>	<p>แบบฝึกที่ 2</p> <p>แบบสังเกต</p> <p>พฤติกรรมการทำงานรายบุคคล</p>

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล
		<p>คนอื่น ๆ ครูผู้สอนเฉลยให้นักเรียนตรวจคำตอบเอง</p> <p>4. คุณครูนำมาด้วยสอบความถูกต้องอย่างละเอียดอีกครั้ง</p> <p>ขั้นสรุปและประเมินผล</p> <p>1. คุณครูเฉลยแบบทดสอบนักเรียน ตรวจคำตอบ เปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ได้ซักถาม และอธิบายเพิ่มเติม</p> <p>2.ครูแจ้งผลคะแนนกลุ่มให้นักเรียนทราบ และบันทึกคะแนนลงในแบบบันทึกคะแนนรายบุคคล</p> <p>3.ครูกล่าวชมเชยนักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุด ทิดป้ายนิเทศ พร้อมให้กำลังใจนักเรียนที่ได้คะแนนน้อย</p> <p>4.ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของบทเรียน</p>	

ภาคผนวก ข
แบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความ

แบบฝึกที่ 1

Reading : In Class

Read aloud

I am in class now. At six o'clock this morning I was at home. You are also in class now but at six o'clock this morning you were at home . We are in class today but last Sunday we were at home.

If today is Tuesday , yesterday , was Monday. If today is Monday , yesterday was Sunday . If this month is January , last month was December. If this month is December , last month was November.

in class	ในห้องเรียน	but	แต่	last year	ปีที่แล้ว
then	ตอนนั้น	also	ด้วย	if	ถ้า
morning	สวัสดิ์ตอนเช้า	today	วันนี้	Sunday	วันอาทิตย์
yesterday	เมื่อวาน	month	เดือน	January	มกราคม
December	ธันวาคม	November	พฤศจิกายน		

Exercise 1

Read and answer the Question

- 1 Where are you now ?
  - a. I am in class now.
  - b. I am in bedroom now.
  - c. I am in living room.

- 2 Where were you at six o'clock this morning?
  - a. I was at school.
  - b. I was at home.
  - c. I was at temple.

- 3 If today is Tuesday yesterday was?
  - a. Sunday.
  - b. Wednesday.
  - c. Monday.

- 4 Where you in class last Sunday?
  - a. No, I was not
  - b. Yes, I was.
  - c. No, I was.

- 5 If this month is January last month was ?
  - a. May.
  - b. January.
  - c. December.

แบบฝึกที่ 2

Reading : Suda 's friend

Read aloud

Suda has two good friends at school. Malee and Sakda are her good friends. Malee is a girl. She has long hair. She has a pretty dress. She is tall and pretty. She is a diligent student. She is an honest girl. She can play badminton. She can sing and dance

Sakda is a boy. He is a good student. He has short hair. He is short and fat. He has a lot of friends. He can play football and basketball. He can sing and dance too.

Friend	เพื่อน	pretty	สวย , น่ารัก	diligent	ขยัน
honest	ซื่อสัตย์	badminton	แบดมินตัน	sing	ร้องเพลง
dance	เต้นรำ	short	สั้น , เตี้ย	football	ฟุตบอล
basketball	บาสเกตบอล	too	ด้วย	play	เล่น
good	ดี	long hair	ผมยาว		

Exercise 2

Read and answer the Question

- 1 How many good friend has Suda?
    - a. She has two good friend.
    - b. She has three good friend.
    - c. She has four good friend.

  - 2 Who are Suda' s good friend ?
    - a. Malee and Sakda are her good friends.
    - b. Malee and Jack are her good friends.
    - c. Sakda and Mike are her good friends.

  - 3 Has Malee long hair or short hair ?
    - a. She has short hair.
    - b. She has long hair.
    - c. She has black hair.

  4. Who is a diligent student ?
    - a. Sakda.
    - b. Malee.
    - c. Mike.

  5. What can Sakda play ?
    - a. He can play football and basketball.
    - b. He can play badminton and football.
    - c. He can play football and volleyball.
-

แบบฝึกที่ 3

Reading : Daily routine

Read aloud

Lek get up at six o'clock tomorrow morning. He wash his face and put on his clothes. He eat breakfast and go to school by bus. Nid not go by bus ; she go by car. Noi will walk to school.

At noon Lek eat lunch with his friend. After school Lek go home. He do his homework and then he eat dinner. After dinner he watch television. Then he go to bed.

clothes	เสื้อผ้า	breakfast	อาหารเช้า	dinner	อาหารค่ำ
noon	เที่ยง	lunch	อาหารเที่ยง	then	หลังจากนั้น
tomorrow	พรุ่งนี้	face	หน้า	friend	เพื่อน
television	โทรทัศน์	bed	เตียง		

Exercise 3

อ้างอิง : Achin Maryprasith.Active English Primer Book 3.สำนักพิมพ์ ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ

Read and answer the Question

- 1 What he do after he gets up ?
  - a. He put on his clothes.
  - b. He eat breakfast.
  - c. He wash his face.

- 2 How Lek go to school ?
  - a. He go to school by car.
  - b. He go to school by bus.
  - c. He go to school by van.

- 3 How Noi go to school ?
  - a. He walk to school.
  - b. He go to school by bus.
  - c. He go to school by motorcycle.

- 4 What he eat in the evening?
  - a. He eat dinner.
  - b. She eat dinner.
  - c. He eat lunch.

- 5 What Lek do after dinner ?
  - a. He watch television.
  - b. He do his homework.
  - c. He go home.

ภาคผนวก ค
ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ
โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT)

แบบฝึกที่ 1

Reading : A Classroom

Read aloud

This is a classroom. There is a desk in front of the blackboard. There are two chairs near the desk. On the desk there are two pens, two books, and three glasses. There are two lights on the ceiling. There are four pictures on the wall. There is not a teacher in the classroom. There is not a calendar on the wall. There is not a calendar on the wall. There are no students in the classroom.

classroom	ห้องเรียน	in front of	ข้างหน้า	desk	โต๊ะ
blackboard	กระดานดำ	near	ใกล้	chair	เก้าอี้
light	ดวงไฟฟ้า	ceiling	เพดาน	glasses	แก้ว
no,not	ไม่	calendar	ปฏิทิน	pictures	รูปภาพ
wall	ผนัง	teacher	คุณครู	student	นักเรียน

Exercise 1

Read and answer the Question

1. What is this ?
    - a. This is a bedroom.
    - b. This is a classroom.
    - c. This is a living room.

  2. Is there a desk in this classroom ?
    - a. Yes, there is
    - b. No, there is
    - c. Yes, there isn't

  3. Where is the desk ?
    - a. It is near the blackboard.
    - b. It is behind the blackboard.
    - c. It is in front of the blackboard.

  4. What is there on the desk ?
    - a. On the desk there are two pens, two books and three glasses.
    - b. On the desk there are four pens, a book and five glasses.
    - c. On the desk there are a pen, six books and five glasses.

  5. How many chairs are there ?
    - a. There are eight chairs.
    - b. There are two chairs.
    - c. There are four chairs.
-

แบบฝึกที่ 2

Reading : A House

Read aloud

This is a picture of a house. This house has two storeys. It has many rooms. Each room has two doors and three windows. The doors are big, but the windows are small.

The house also has a large roof. Beside the house, there is large tree. The tree has no hands. It has branches. It has leaves and roofs.

On the first floor there are three rooms : a dining room, a kitchen and a sitting room. On the second floor there are two bedrooms and a bathroom.

each	แต่ละ	storey	ชั้น (บ้าน)	large	ใหญ่
roof	หลังคา	beside	ข้าง ๆ	branch	กิ่งไม้
leaves	ใบไม้ (หลายใบ)	first floor	ชั้นที่หนึ่ง (ชั้นล่าง)		
root	ราก	kitchen	ห้องครัว		
second floor	ชั้นที่สอง	dining room	ห้องรับประทานอาหาร	also	ด้วย
sitting room	ห้องนั่งเล่น	bedroom	ห้องนอน	bathroom	ห้องอาบน้ำ

Exercise 2

Read and answer the Question

- 1 How many storeys has this house ?
  - a. It has two storeys.
  - b. It has three storeys.
  - c. It has four storeys.

- 2 How many rooms has this house ?
  - a. It has four rooms.
  - b. It has five rooms.
  - c. It has six rooms.

- 3 Where are the bedrooms?
  - a. It is on the first floor.
  - b. They are on the second floor.
  - c. They are on the third floor.

- 4 Are the doors big or small ?
  - a. They are big.
  - b. They are medium.
  - c. They are small.

- 5 Has the house a large roof ?
  - a. Yes, it has a large roof.
  - b. Yes, it has a small roof.
  - c. No, it hasn't roof.

any บ้าง

where ที่ไหน

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ
โดยใช้เทคนิค Learning Together (LT)

แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้พฤติกรรมกลุ่ม

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง การประเมินการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค Learning Together (LT)

แบบทดสอบกิจกรรม.....

รายการประเมิน	ดีมาก 4	ดี 3	พอใช้ 2	ปรับปรุง 1
1.การให้ความร่วมมือ				
2.การแสดงความคิดเห็น				
3.กำหนดเวลา				
4.ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย				
รวม				

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้

4	หมายถึง	เรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด
3	หมายถึง	เรียนรู้แบบร่วมมือมาก
2	หมายถึง	เรียนรู้แบบร่วมมือพอใช้
1	หมายถึง	เรียนรู้แบบร่วมมือควรปรับปรุง

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

ศิริวรรณ เพียรการ

ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ. 2557

ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

โรงเรียนรัตนโกสินทร์-รังสิต จังหวัดปทุมธานี

